

## LEPO MESTO

GLASILO  
OLEPŠEVALNEGA IN  
TURISTIČNEGA DRUŠTVA  
CELJE

Leto III. Štev. 1

Celje, 25. aprila 1963

Cena 30 din

CELJSKI TURISTIČNI  
PROBLEMI

Novi gospodarski predpisi ter posebni ukrepi zavoda za socialno zavarovanje, so povzročili lani na celotnem jugoslovanskem turističnem tržišču določene spremembe, pa tudi določene težkoče. Te stvari so prišle do izraza v drugi polovici lanskega leta, ko je socialno zavarovanje precej omejilo pošiljanje svojih pacientov v naša zdravilišča tako, da smo lansko leto zabeležili znatno znižanje domačih nočitev predvsem v zdraviliščih, na drugi strani pa lepo povečanje inozemskih nočitev tako v zdraviliščih kakor v ostalih turističnih krajih.

V Celju je omembe vredno tudi znižanje nočitev, vključno novemu hotelu. V nemali meri so k temu prispevale slabe priprave gostinskih podjetij za sezono, njihova premala iniciativa in propaganda, pa tudi znižanje števila trgovskih potnikov zaradi integracije podjetij, je imelo pri znižanju nočitev svoje posledice. Hotel Celeia pa je bil odprt v takšnem času, da je bila glavna sezona zamujena.

S tem smo načeli menda prav zanimivo problematiko gospodarskega turizma v Celju, ki je dobil v lanskem letu nove značilnosti in nove elemente. Od lani je v Celju situacija diametralno nasprotna tisti, ki je veljala nekaj let prej, ko smo imeli premalo gostinskih in turističnih kapacitet. Od lani imamo v Celju kapacitet dovolj in treba je podvzeti potrebne ukrepe, da bomo te kapacitete napolnili. Mnenja smo, da je nujno pričeti z organizacijo raznih seminarjev, konferenc ter raznih prireditve, kakor pač počenjajo povsod po svetu, da v mrtvi sezoni vsaj deloma napolnijo hotelske kapacitete. Za glavno sezono pa je treba pravčasno razviti močno propagando, predvsem pa zagotoviti za domačega turista tudi v hotelih določeno število pensionov po dostopni ceni. Pensionska cena okoli 2000 din povprečnemu jugoslovanskemu turistu ni dostopna. Hotelu pa bi bilo gotovo v korist, če bi imel dnevno svojih 20 gostov, ki bi plačali pensionsko ceno mogoče 1400 din ali kaj takega. S tem bi se napolnile kapacitete, plačala bi se režijska in koncem koncev, ustvarjal bi se novi kader za bodoče hotelske goste.

V turistično problematiko spada še zabavno življenje v našem mestu, ki je sedaj za povprečnega turista kar zadovoljivo. Poklicno gledališče, 2 kina, poleti tudi letni, razna gostovanja itd. ter dve godbi, ena v »Evropi«, druga v »Celei«, so občutno izpolnili praznino minulih let. Tudi gostišča so lepo urejena, imamo več vrtov tako, da je glede tega še kar v redu.

V turistično problematiko spadajo tudi izletišča in sicer »Mlinarjev Janez«, »Stari grad« in »Na gričku«. Vsa ta izletišča poslujejo v več ali manj težkih okoliščinah, vendar so to izletišča, ki jih Celje kot industrijsko mesto mora imeti; saj niso namenjena samo komercialnemu turizmu, v glavnem služijo rekreaciji našega delovnega človeka. Kam naj Celjan gre, če ne bi bilo teh izletišč? Glede teh izletišč bo treba najti možnosti, da jih v naslednjih letih spodobneje opremimo in uredimo. Pri tem pa bodo morali pomagati ObLO pa tudi večja in močnejša gostinska podjetja v Celju. Tu ne gre za desetine milijonov, temveč pri vsakem objektu za nekaj milijonov sredstev, ki bi jih z združenimi močmi lahko zbrali in spravili z njimi naša izletišča na takšen nivo, kakršnega bi morala imeti.

V sklop rekreacije spada osrednji rekreacijski center, kakor ga imajo že vsa večja mesta. Tudi glede tega bi bilo potrebno oskrbeti potrebno študijo. Ne smemo mimo umetnih jezer, ki bodo nastala v Šmartnem, kot baza za napajanje celjske industrije. Pravtako ne smemo mimo že obstoječih izletišč »Stari grad«, »Griček«, »Mlinarjev Janez«. Posebej bi radi opozorili še na Celjsko kočo, ki nujno potrebuje večjih popravil, saj je objekt v takem stanju, da se že dela škoda. Tu je treba Planinskemu društvu nujno pomagati.

Ko smo tako našli nekatere turistične probleme, moramo ugotoviti, da je ObLO Celje v zadnjih 15 letih le nekaj napravil za razvoj turizma. Dobili smo kopalni bazen in lani hotel Celeia, vse ostalo pa je bilo doslej ponajveč prepuščeno Olepševalnemu in turističnemu društvu Celje, da v mejah svojih skromnih možnosti postavlja turistično dejavnost v Celju na noge. Z iniciativo omenjenega društva je zraslo gostišče na Starem gradu, posluje gostišče »Na gričku«, urejen je bil Kocenov trg obnovljen vodni stolp, društvo organizira prireditve, izdaja propagandne publikacije, ustanovilo je turistični informacijski urad, opozarja na nepravilnosti itd. Menimo, da je treba društvu odločneje pomagati, da bo zmoglo vse, kar je za uspešen razvoj našega turizma potrebno.

Ob zaključku bi radi še enkrat opozorili, da turizma ne smemo gledati samo z gospodarske strani. Strinjamo se, da mimo nje ne smemo, vseeno pa ne smemo pustiti vnmara rekreacije delovnih ljudi, ki ima še toliko večji pomen v naši socialistični družbeni ureditvi. In ravno za rekreacijo naših delovnih ljudi je treba v bodoče storiti več, kakor pa smo storili doslej.

prof. Zoran Vudler

## Za mestni arhiv več zanimanja

Razen šol ima Celje tudi več kulturnih ustanov kakor gledališče, študijsko in ljudsko knjižnico, muzej, zgodovinski arhiv in zavod za varstvo spomenikov.

Nekatere teh ustanov imajo poleg splošno-prosvetnega tudi znanstveni značaj. To velja v največji meri za zgodovinski arhiv. V tem utegne biti tudi vzrok, da se o njem v javnosti najmanj govori. V poljudno-strokovni obliki je pa vendarle že bil o njem govor v dveh letnikih Celjskega zbornika. Znanstveno delo zahteva mir, seveda je potrebna zanj tudi materialna podlaga, vendar je vedno skromno v svojih zahtevah.

Imamo vtis, kakor da bi celotisti, ki akte ustvarjajo, ne polagali nanje posebne važnosti, čim jih odložijo, se čisto ne brigajo več zanje. To je napačno, akti so odsev življenja. Dokler so še v neposredni zvezi s poslovanjem, se praviloma čuvajo v ustanovi, kjer so nastali. Ko pa zanje niso več potrebni, pridejo v zgodovinski arhiv. Naloga zgodovinskega arhiva je, da akte pobere, jih po arhivskih vidikih uredi in pripravi za znanstveno uporabo.

V preteklosti so čisto na akte polagali večjo važnost, kakor to delamo danes. Na njih temelji pravica. To se danes večkrat pozablja. Skrb naših predhodnikov nam je zapustila lepo število aktov, iz katerih spoznamo, kako je življenje potekalo v preteklosti. Mi se pa moramo potruditi, da očuvamo tudi akte sedanjosti, ne v našem egoističnem interesu, ampak zlasti v interesu zanamcev.

Mi, ki sedaj živimo, smo samo člen, ki veže preteklost človeštva z njega prihodnostjo.

Naloga zgodovinskega arhiva je, da to zvezo vzdržuje. Iz tega se že vidi, kako velik je njegov pomen.

Zgodovinski arhiv daje osnovo za zgodovinski študij. Odveč bi bilo opozarjati na pomen zgodovine. Vsi veliki socialni misleci so ji posvečali največjo pozornost, naj bo dovolj, ako opozorim na Marxa in Lenina, na naše voditelje Tita, Kardelja in Kidriča. Kako se boš orientiral v sedanjem svetu, ako nimaš vpogleda na to, kako je nastal.

Celjski zgodovinski arhiv ni kot ustanova star, a tudi ni tako popoln, da bi nam lahko v vsem osvetlil preteklost našega kraja in naše pokrajine, a tega ne bi mogli trditi niti o največjih arhivih.

Celjski zgodovinski arhiv ima svoj začetek v letu 1954. Po veliki povodnji v juniju 1954 me je tov. Zoran Vudler, tedaj načelnik komunalnega oddelka MLO pozval, naj se lotim urejanja arhivskega gradiva, ki je tedaj bilo v mestu.

Velik del tega gradiva je pretrpel povodenj, ki ga je deloma

uničila in deloma poškodovala. To gradivo je bilo ob povodnji v kletnem prostoru MLO. Drugi, prav tako obsežen del gradiva je bil v štirih podstrešnih prostorih grofije, zmetano v kupe. To gradivo je deloma izviralo iz zemljiške knjige, deloma je bilo že v predvojni dobi v mestnem muzeju, deloma ga je pa iz podeželskih ustanov (zlasti cerkvenih) spravil v Celje okupator (to delo je opravljal sedanji namestnik ravnatelja graškega deželnega arhiva dr. W. Sittig). Del, izvirajoč iz zemljiške knjige, žal ni bil več popoln, kajti okupator je to gradivo, obstoječe iz debelih foliantov leta 1944 iz strahu pred bombardiranjem spravil v Konjice, kjer je približno četrtnina knjig propadla, prizadete so bile zlasti tiste, ki se tičejo Celja in velike novoceljske gospoščine.

V decembru leta 1956 je arhiv postal samostojna proračunska ustanova, vendar se je pa ta sklep stvarno začel izvajati šele letos.

Iz kaotičnega gradiva mi je z veliko muko bilo mogoče ustva-



Prof. Janko Orožen

riti urejeno arhivsko zbirko, ki obsega danes okrog 3500 arhivskih enot ali (glede na police) nad 550 dolžinskih metrov. Ako bi prišli še tisto gradivo, ki bi se danes iz interesa ohranitve in znanosti, moralo biti v arhivu, bi se količina vsaj podvojila.

V glavnem lahko urejeno gradivo delimo v dve vrsti fondov v občinske in v gosposkiško-sodne (patrimonialne). Občinski fondi segajo do leta 1692. Glede njih smo v mnogo ugodnejšem položaju od Maribora. Patrimonialni fondi obsegajo nekaj urbarjev (najstarejši - laški - je iz leta 1524), več listin, precej davčnih registrov (še iz XVII. stoletja), glavni del pa je stara zemljiška knjiga, ki sega nazaj do konca XVIII. stoletja, ki je za študij naše kmetijske in posestne zgodovine neprecenljive važnosti, ker (s svojimi knjigami aktov) omogoča prehod k starejšim virom, ki so večinoma v Gradcu.

Arhiv ima še marsikatero drugo dragocenost, omenim samo (Nadaljevanje na 2. strani)



## Za mestni arhiv več zanimanja

Nadaljevanje s 1. strani)  
zbirko tiskanih uradnih listov iz dobe Marije Terezije, arhivalije predvojne celjskega narodnega sveta, rokopisov političnih spisov dr. Ivana Dečka itd.

Letos bo v publikaciji, ki jo izda ljubljanski Državni arhiv LRS objavljen tudi seznam gradiva, ki je sedaj v celjskem zgodovinskem arhivu.

Celjski zgodovinski arhiv je med provincialnimi arhivi Slovenije največji. Mariborski arhiv, ki je kot podružnica Državnega arhiva že prerasel provincialnost, je sicer štirinjakrat večji. Toda ne pozabimo, da ima za seboj že dolgo tradicijo in je deležen posebne skrbi. Mariborska občina je določila zanj tudi primerne prostore. Preselil se bo v bivše semenišče in občina je za ureditev in namestitev določila vsoto 162 milijonov dinarjev! Ko bo celjski zgodovinski arhiv pritegnil nase tisto, kar vanj spada, bo po obsegu enak polovici mariborskega!

Celjski zgodovinski arhiv pa je pastorek! Še danes! Ko dobi prostore v Prothassijevem dvorcu (bivšem sodišču) se ne bo mnogo spremenilo. Na arhivski način bo mogoče razporediti samo približno polovico sedanjih fondov. In vendar bi bilo lahko drugače! Ne morem razumeti, kako da ustanove in podjetja, ki so trenutno sicer važne, silijo v poslopje, ki ima zgodovinski značaj. Prothassijev dvorec je s svojo glavno fronto za grofijo najpomembnejša stavba starega Celja. V njem naj bi bili dali arhivu toliko prostora, da bi bilo celjsko arhivsko vprašanje rešeno. Potem bi s temi stvarmi občina imela mir. Zgodovinski arhiv bi bil najcenejša ustanova. Po svoji vsebini in svojih nalogah bi pa moral biti med občinski. V dvorcu je arhiv dobil najslabše prostore in še te nam sedaj trgajo.

Gre za prostore, drugo bomo napravili. Smo še tu ljudje, ki nam preteklost, sedanost in prihodnost ni deveta briga!

Celjsko arhivsko vprašanje še ni rešeno. Ali bi še bil za arhiv prostor kje drugje? Vsekakor! Ako bi glasbena šola dobila moderne prostore, bi bilo zopet prosto prostorno poslopje. Pa poleg opatijske cerkve naj bi se obnovil od bombe porušeni trakt stare gimnazije. Kako lepo bi bilo ako bi tradicijo zgodovinske humanistične gimnazije nadaljeval zgodovinski arhiv. Vrzel se mora pozidati, toda bolj kot stanovanjska hiša, bi bilo na tako starem trgu na mestu okolici ustrezajoče arhivsko poslopje. Treba je najti rešitev, ki bo znanosti v korist in občini ter zvezi občin (okraju) v čast. In sicer prav kmalu! Arhivalije, ki nam po vlažnih shrambah v mestu in pokrajini trahijo, vpijejo na pomoč! Besede niso prazne: arhiv je zgodovina, zgodovina je sociologija, sociologija je življenje gledano skozi trojno prizmo - sedanosti, preteklosti in prihodnosti.

prof. J. Orožen

## GOSTIŠČI STARI GRAD in NA GRICKU

vas vabita na spomladanski izlet. Obe gostišči vas postrežeta z dobrimi alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami ter kvalitetnim prigrizkom.

# DRUŠTVENA KRONIKA

December 1962 - Maj 1963

OLEPŠEVALNO IN TURISTIČNO DRUŠTVO CELJE

4. decembra ob 19. uri je priredilo naše društvo gostovanje Mariborske opere z opero ERO Z ONEGA SVETA. Mestno gledališče je bilo popolnoma razprodano.  
15. decembra: Predavanje ing. Dušana Ogriina v dvorani Narodnega doma o Skandinaviji.  
20. decembra: Seja propagandnega odbora OTD. Seja komisije za prireditve.  
31. decembra: Silvestrovanje »Na Gričku« in na »Starem gradu«.  
5. januarja: Udeležili smo se družabnega večera društva za varstvo ptic.  
7. januarja: Seja upravnega odbora Olepševalnega in turističnega društva Celje.  
7. januarja: Udeležili smo se seje predsedstva Celjske turistične zveze, Celje.  
15. januarja: Predavanje Janka Potočnika: »5000 milj po Sredozemlju« v Narodnem domu.  
22. januarja: Seja širšega propagandnega odbora. Priprave za izvedbo tradicionalnih maskaradnih prireditev.  
1. februarja: Seja propagandnega odbora. Seja organizacijskega odbora za izvedbo tradicionalnih maskaradnih prireditev.  
9. februarja: Seja gospodarskega odbora. Komisijski ogled Starega gradu.  
14. februarja: Predavanje Branka Senice: »Od Egipta do Japonske« v dvorani Narodnega doma v Celju.  
15. februarja: Seja propagandne komisije. Seja o dokončnih pripravah tradicionalnih maskaradnih prireditev.  
19. februarja: Seja občinskega propagandnega odbora. Obravnavali smo program na maskaradnih prireditvah.  
21. februarja: Seja občinskega propagandnega odbora. Obravnavali smo zadnje priprave za maskaradne prireditve.  
22. februarja: Seja Hortikulturnega društva v Celju. Naš delegat je bil tov. Zorko Slavko.  
23. februarja: 56. tradicionalna maskarada ob 20.30. uri v Narodnem domu.  
24. februarja: 5. cibibanska maskarada ob 15.30. uri v Narodnem domu.  
24. februarja: 8. pionirska maskarada ob 17.30. uri v Narodnem domu.  
25. februarja: 3. mladinska maskarada ob 18. uri v Narodnem domu.

1. marca: Seja propagandnega odbora. Poročilo o maskaradnih prireditvah, bodočem delu in o naslednjih prireditvah.  
4. marca: Seja občinskega propagandnega odbora (Moškon, Volf, Zupancič) v Celjskem muzeju, kjer smo obravnavali notranjo opremo na Starem gradu.  
8. marca: Komisijski ogled na Starem gradu (posebna komisija).  
9. marca: Udeležili smo se rednega letnega občnega zbora letalske šole in Aero kluba v Celju.  
15. marca: Seja komisije za izdelavo mestnega načrta in prospekta mesta Celje.  
10. marca: Gostovanje Mariborske opere z opero Puccini: MADAME BUTTERFLY ob 19.30. uri v Mestnem gledališču v Celju.  
11. marca: Gostovanje Mariborske opere z opero Puccini: MADAME BUTTERFLY ob 19.30. uri.  
14. marca: Drugo predavanje Branka Senice: »Po zahodni obali Sevetne Amerike« v Narodnem domu ob 17. in 20. uri.  
16. marec: Udeležili smo se rednega letnega občnega zbora Avto-moto društva Slavko Slander — Celje v dvorani Ingrad v Celju.  
17. marca: Udeležili smo se občnega zbora občinskega sveta Svobod v Celju.  
20. marec: Udeležili smo se posebnega sestanka, ki ga je organizirala Celjska turistična zveza o propagandi in nadaljevanju del pri rimskih nagrobnih spomenikih v Sempetru.  
26. marec: Seja propagandnega odbora  
29. marca: Seja upravnega odbora Olepševalnega in turističnega društva.  
30. marca: Zadnja redakcijska seja za načrt mesta.  
2. aprila: Seja uredniškega odbora za časopis »Lepo mesto« (letošnja prva številka bo izšla zadnje dni aprila).  
5. aprila: Gostovanje zagrebške »Komedije« z opereto MALA FLORAMYE Iva Tijardovića, ob 15.30 in 17.30. uri v Mestnem gledališču v Celju.  
11. aprila: Predavanje ing. Dušana Ogriina: »Irska — otok zelenjave«, ob 17.30 in ob 19.30. uri v Narodnem domu.  
15. aprila: Seja komisij za ugotovitev nedostatkov.

## Razpis

nagradnega tekmovanja  
»CVETJE NA OKNA«

Olepševalno in turistično društvo Celje razpisuje tudi letos veliko nagradno tekmovanje »CVETJE NA OKNA«. Tekmo poleg posebnega komisija ocenjevala najlepše okrašena okna in vrtove z rožami, v mesecu septembru pa bo tistim, ki so imeli najlepše cvetje, razdelila nagrade.

Nagrade so:

1. 5.000 din
2. 3.000 din
3. 3.000 din
4. — 6. 2.000 din
7. — 10. 1.000 din

poleg tega bo izmed vseh gojiteljev cvetja izžrebanih še 20 oseb, ki jim bo žreb naklonil nagrado po 500 dinarjev.

Olepševalno in turistično društvo vabi hišne lastnike, hišne svete in podjetja, da se v čimvečjem obsegu vključijo v to tekmovanje, ki ima namen, da bi bilo v našem mestu obilo cvetja.

## TURISTIČNI INFORMACIJSKI URAD

V mesecu januarju sta Olepševalno in turistično društvo ter Celjska turistična zveza odprli svoj Turistični informacijski urad, ki sedaj že uspešno posluje tri mesece. Ta naš urad posreduje predvsem turistične informacije o Celju, pa tudi o ostalih krajih. V zalogi ima spominke, razglednice, prodaja vstopnice za turistične prireditve, v sezoni pa bo imel organizirano tudi vodniško službo, garderobo ter menjalico. Ze sedaj se vidi, da je bil ta urad v Celju zelo potreben. Turistični informacijski urad ima svoje prostore v Stanetovi ulici, poleg kina Metropol, telefon 29-79.

## KONCERT SLOVENSKEGA OKTETA

Olepševalno in turistično društvo Celje sporoča, da prireja v ponedeljek, 13. maja ob 20. uri v veliki dvorani Narodnega doma koncert SLOVENSKEGA OKTETA iz Ljubljane. Vstopnice po ceni od 250 dinarjev navzgor so v prodaji v Turističnem informacijskem uradu.

## Oni vole svoj grad

Neki dan sam kupim Jedinostvene novine v Celju. Naslov im je »Lepo mesto«, a čitav sadržaj (in 12 stranica) posvečen je samo jednoj temi: kak da se poljska grad. Izdavači su članovi Društva z turizmom i uljepšavanje grada Celja. Svi oni, njih više od osam stotina, besplatno uređuju grad, održavaju priredbe i predavanja, akupljaju predmete za muzej, organiziraju nagradne akcije (kao na primer za najlepše balkone s cvijećem), ukazuju na komunalne probleme, u kratko trude se da im mjesto bude ljepše i gostoljubivije. Malo je gradova u Jugoslaviji koji se mogu pohvaliti takvom aktivnošću, pa to više treba istaci primjer tog društva.

## O LEPOM MESTU PIŠEJO

Koncem lanskega leta je objavil lutajući reporter Vjesnika u srijedu zapisek o našem listu, ki ga ponatiskujemo v fotografskem prenosu.

## KONČNI STATISTIČNI PODATKI ZA LETO 1962

V začetku letošnjega leta smo zbrali tudi lanske letošnje statistične podatke za Celje in celjsko občino. Leta 1962 je bilo na območju občine Celje skupaj 26.607 gostov, od tega 3.813 inozemcev; nočitev smo imeli 129.583 od tega 9.645 inozemskih. Število nočitev domačih gostov se je precej znižalo, inozemskih pa povečalo. Če postavimo te podatke o nočitvah v primerjavo z letom 1961 bomo ugotovili, da je bilo nočitev v letu 1962 za 13 % manj. Skoraj ves izpad gre na račun Dobrne, zaradi izrednih ukrepov v socialnem zavarovanju.

Rezultati tudi v mestu Celju niso najboljši. Število domačih nočitev se je znižalo, inozemskih povečalo. Imeli smo 19.588 domačih in 6.201 inozemskih nočitev. Skupni indeks napram letu 1961 je 99.

S temi rezultati nismo in ne smemo biti zadovoljni. Zato morajo turistične organizacije, predvsem pa gostinci sedaj v predsezoni storiti vse, da letos povečamo število domačih in inozemskih nočitev.

## TINETU ORLU ob jubileju in slovesu

Pred kratkim je slavil svojo petdesetletnico eden najbolj znanih celjskih kulturnih delavcev, gimnazijski direktor prof. Tine Orel.

Rodil se je v Trzinu pri Ljubljani 9. februarja 1915, maturiral je v Ljubljani, kjer je tudi končal slavistiko.

Bil je že pred vojno profesor na celjski gimnaziji, na zavod se je vrnil spet po osvoboditvi. Za eno leto je odšel na kočevsko gimnazijo, v jeseni 1947 je bil imenovan za ravnatelja na takratni II. celjski gimnaziji; od februarja 1949 pa vse do danes je ravnatelj I. gimnazije. Kot imeniten šolnik in mož s širokim obzorjem je zavod vzgledno vodil in skrbel ne samo za odlično šolsko vzgojo, temveč tudi za izvensolske in politične dejavnosti. V dobri meri uživa celjska gimnazija po jubilejnih zaslugi upravičeno najširši sloves.

Mimo šole pa ima Tine Orel še poseben delež kot javni delavec in menda sploh ni mogoče naštetati vseh funkcij, ki jih je v povojnih letih do današnjega dne opravljal v Celju.

Naj omenimo najprej njegovo publicistično dejavnost s številnimi strokovnimi članki in razpravami s slavističnega področja. Posebno mesto zavzemajo tudi številni članki in razprave v Planinskem in turističnem vestniku, pred-



Prof. Tine Orel

vsem tisti, ki jih je napisal o Gornji Savinjski dolini in o našem planinarstvu. Pomembne so njegove gledališke kritike. Vsa leta sem ureja tudi letno publikacijo Celjski zbornik in mesečnik Planinski vestnik; z raznimi članki je sodeloval tudi v našem listu in še v raznih revijah, »Ljudski pravici«, »Naših razgledih« ter še drugih časopisih in revijah.

Ob tej ogromni publicistični dejavnosti pa je jubilar obpravljal vsa leta še številne družbene funkcije, med katerimi ga je najbolj zaposlilo Planinsko društvo, kateremu je predsedoval vsa leta po vojni. Ne smemo prezreti njegove izredne iniciative za obnovo turizma v Gornji Savinjski dolini po osvoboditvi, ter sodelovanja v Celjski turistični zvezi, kjer je podpredsednik vse od njene ustanovitve. Uspešno je sodeloval tudi v Olepševalnem in turističnem društvu, bil je predsednik okrajnega sveta za kulturo, organizator, predavatelj in še alpinist.

Tako sem nanizal vsaj najvažnejše fragmente iz skoraj dvajsetletnega, nadvse plodnega in uspešnega dela, ki ga je dal jubilar v dobri meri, predvsem celjski pokrajini.

Skoda, da nas bo ravno ob tem svojem lepem jubileju zapustil. V kratkem odhaja v Ljubljano, da se ves posveti publicistični dejavnosti. Od prihodnjega meseca naprej bo mimo Planinskega vestnika prevzel še uredništvo in vodstvo Turističnega vestnika, osrednjega glasila Turistične zveze Slovenije. Prepričani smo, da bo tudi v novi funkciji pokazal vse svoje sposobnosti, ki bodo nadaljnemu razvoju turizma na slovenskem gotovo v korist in močno oporo.

Ko se ob zaključku jubilarntu zahvalujemo za vse, kar nam je dal, mu še enkrat iskreno čestitamo in želimo toliko uspehov še naprej, kakor jih je imel doslej, predvsem pa na mnoga, mnoga leta.

prof. Zoran Vudler

## NOVI PROSTORI OTD IN CTZ

Po dveletnem čakanju sta Olepševalno in turistično društvo Celje ter Celjska turistična zveza končno le dobila primerne prostore. Dodeljeni so nam bili prostori v ulici XIV. divizije št. 6, kjer je bila prej carinarica. Prostore smo si sicer skromno, vendar pa lepo in okusno uredili. Obe organizaciji poslujeta v novih prostorih že od novega leta. Telefonska številka društva in zveze je 23-88.



## PREMALO VODE IN PREVEČ

Pomanjkanje pitne vode je v Celju iz leta v leto vse občutnejše. V višja stanovanja ob sušah ne priteče po več dni niti kapljica vode po vodovodnih ceveh. S priključevanjem novih stanovanj na mestno vodovodno omrežje postaja problem vse hujši. A pitna voda je najosnovnejša življenjska potreba!

Prihodnje leto bo že deseto po katastrofalni celjski poplavi. Naše mesto je takrat utrpelo več kot dvomilijardno škodo, a Voglajna in Hudinja tečeta še zmeraj po istih strugah, kakor pred desetletjem.

Industrija se širi. Vse kaže, da se bo v prihodnjih letih še prav posebno razmahnila. Toda industrija potrebuje tudi vodo. Zdaj ji jo daje velik mestni vodovod na račun prebivalstva. Brez industrijskega vodovoda ne bo šlo več!

Ob vsakem znatnejšem dežju so kleti na Ostrožnem, v Novi vasi in na Dolgem polju pod vodo. Večkrat tudi ceste. Sušnica in Koprivnica predstavljata takšni, kakršni sta, hudo nadlogo. Le novi kanal Sušnica-Koprivnica-Ložnica z akumulacijskimi jezери pod Smartnim bo lahko rešil ta problem.

Rimski, srednjeveški in tudi novejši kanali se prepletajo pod celjskimi cestami. Ko so gradili to kanalizacijo, niso mislili na razvoj večjega mesta. A mesto je tu. Potrebna bo tudi nova kanalizacija, sicer bo mesto resno ogroženo.

V Celju je premalo in preveč vode.

Novi vodovod iz Vitanja bo stal dobro milijardo dinarjev. Z ureditvijo mestnega omrežja milijardo in pol.

Tudi za regulacijo Voglajne potrebujemo milijardo. Ureditev Hudinje bo treba za nekaj let še odložiti.

Za zgraditev svojega vodovoda bo morala industrija že v prvi etapi zajamčiti vsaj pol milijarde.

Blizu pol milijarde bo zahtevala ureditev Sušnice in Koprivnice.

Najnужnejše in najosnovnejše ureditve nove mestne kanalizacije bodo prav tako zahtevale vsaj pol milijarde.

Štiri milijarde potrebujemo torej v Celju za rešitev osnovnih hidrotehničnih problemov v prvi etapi.

Potrebe so več kot nujne. Vsa-ko odlašanje se lahko maščuje. ne pozabimo, da so bila sredstva, vložena v regulacijo Savinje, že nekajkrat povrnjena!

Občinski ljudski odbor je sklenil, da bo vodovod od Vitanja do Celja zgrajen v treh letih. Z gradbenimi deli so že pričeli. Letos od Vitanja do Razdela, prihodnje leto do Škofje vasi, v letu 1965 do Celja. Tega programa časovno ne kaže razširjati, kajti računati moramo s tem, da se bo preskrba s pitno vodo letos in prihodnje leto še poslabšala.

Predvidevamo, da bo v letih 1963-64 preložena struga Voglajne od Cinkarne do Pocajtovega mlinar. Nato naj bi se z deli nadaljevalo od izliva v Savinjo navzgor. Ob koncu leta 1966 Voglajna ne bi smela več predstavljati nevarnosti za naše mesto. Upajmo, da se do takrat 1954 leto ne bo ponovilo.

Gradnjo industrijskega vodovoda jemljejo zlasti v Cinkarni nadse resno. Načrti se pripravljajo. Pravijo, da bodo že prihodnje leto pričeli graditi pregrado za akumulacijsko jezero. Sicer pa ne bodo smeli odlašati, če bo že letos stekla gradnja novih industrijskih kolosov.

V programu Vodne skupnosti je letos tudi pričetek del pri izgradnji kanala Sušnice in Koprivnice. 40 milijonov sicer ni mnogo, toda začeti je treba. Pričakujemo torej, da bodo čez nekaj let tudi na Ostrožnem in Dolgem polju rešeni poplavi.

Pospešena stanovanjska izgradnja na Otoku bo verjetno že letos sprožila gradnjo nove mestne kanalizacije. Torej tudi tu tako dolgo pričakovani pričetek. Prihodnje leta pa bo treba prav pri kanalizaciji globlje in hitreje zaorati.

Letos naj bi se torej izvršila pionirska dela pri reševanju perečih hidrotehničnih problemov. Verujemo, da bodo naslednja leta še uspešnejša, in da v Celju čez nekaj let vode ne bo ne preveč ne premalo!

ing. B. Bukvič

## Ceste danes in v novem urbanističnem načrtu

Da bomo razumeli načela pri urejanju cest v novem urbanističnem načrtu, moramo najprej spoznati dosednji razvoj cestne mreže.

Cesta je prometna naprava. Oblike prometa so se s časom spreminjale in z njimi so se spreminjale tudi značilnosti cest. Do pojavnosti motornih vozil so ceste izkoriščali v glavnem pešci ter vseh vrst vprežna vozila. Na sorazmerno ozkem cestnišću je bilo mogoče koristnike ločiti z vzporednimi pasovi, in to čisto zadovoljivo. Ceste so se razvijale vzporedno z gospodarstvom po skozi stoletja ustaljenih načelih. Ko so mesta prestopila ozke okvire srednjeveških obzidij, je bil prostor ob cestah za gradnjo najustrežnejši. Tako so nastali iztegnjeni kraki mest, ki so segali v sorazmerno ozkih pasovih več ali manj daleč v okolico.

V 20. stoletju, zlasti po prvi svetovni vojni, se je pričel večji dotok prebivalstva z dežele v mesta. Mesta so se začela širiti tudi na bližnja področja od prometnih smeri. Pojavijo se prvi zavestni napor za organizacijo prometnih površin. V novih mestnih okoliših nastaja mreža pravokotno potekajočih cest z enakimi značilnostmi. Toda življenje v na novo priključenih predelih začne kmalu samo dajati poudarek posameznim cestam. Nastajajo zbirne ceste, ki so zaradi naraščajočega prometa kmalu preozke, druge pa ostajajo prazne in za krajevne razmere prerazsežne. V glavnem poznamo sedaj makadamske ali asfaltirane ceste s pločniki na eni ali na obeh straneh. Ceste imajo enake razsežnosti, nekatere so preozke, druge neizkoriščene. Novo življenje teka novo ureditev prometa. Avtomobilizem nam kot eden novih pojavov življenja nalaga perspektivno gledanje in dolgoročno planiranje pri urejanju prometnih problemov, čeprav smo se le na začetku razvoja. Popolno ločitev cestišč terja že ekonomika izraze hitrosti vozil, saj je pogoj za večjo varnost vseh koristnikov cest. K ločitvi prometa od stanovanjskih

okolijev pa nas sili tudi skrb za zdravje človeka.

Promet in prometna sredstva ne vplivajo samo na obliko in velikost cestišč, temveč tudi posegajo vedno bolj v ureditev posameznih mestnih predelov, kot so stanovanjske soseske, mestni center, industrijsko področje, rekreacijske površine itd.

Cep ravno vedno gledamo na avto kot na simbol blaginje, je vendar že skrajni čas, da začnemo upoštevati prostorske zahteve avtomobilizma in mu zagotovimo potrebne površine. Ker nam ustreznih prostorov v že dograjenih mestnih okoliših ne bo mogoče zagotoviti, ne da bi to terjalo zelo velika sredstva, bo treba računati na preseljevanje važnejših mestnih in krajevnih javnih naprav na prometno ugodnejša območja.

V novem urbanističnem načrtu je prikazana shema prometnih površin, ki so med seboj ločene po funkciji, ki jo opravljajo. V prihodnje naj bi bile velike površine namenjene samo pešcem. Te površine sestavljajo peš poti v stanovanjskih soseskah, po katerih otroci varno obiskujejo šolo, odrasli pa hodijo na delo in do drugih interesnih mest. Vozni promet bo izločen tudi iz glavnih trgovskih ulic v starem mestnem predelu, ker so le-te preozke. Tudi del novega mestnega središča bo za vozila zaprt in določen izključno za pešce. Važen element v prometu pri nas predstavlja kolo, zato bodo posebne kolesarske steze vodile iz stanovanjskih okolišev do delovnih mest v industriji in v drugih dejavnostih. Križanje pešpoti in kolesarskih stez z voznimi cestami naj bi bilo rešeno s podvozi in nadvozi. Oskrbovalni promet bo izločen tudi iz glavnih trgovskih ulic v starem mestnem predelu, ker poteka po servisnih lokalnih cestah. Za neposredno zvezo med stanovanjskimi okoliši, mestnim jedrom in delovnimi mesti v industriji so namenjene uvozne ceste ali vpadnice. Idealne ločitve cestišč v mnogih primerih zaradi upoštevanja obstoječega stanja ni bilo mogoče predvideti, zato potekajo servisne ceste in mestne vpadnice vzporedno, večkrat pa opravlja ena in ista cesta več nalog. Glavni poudarek v ločitvi cestišč pa je na uvedbi hitrih lokalnih cest, tako imenovanih magistral. Te omogočajo dostop po najkrajši poti iz štirih glavnih smeri okolice. Stekajo se v novem centru. Magistrale bodo služile tudi hitremu medmestnemu prometu, ki ga iz gospodarskih razlogov ni mogoče popolnoma izločiti. Ker predpostavljamo, da se bo po prastari jantarski poti razvil tudi močan tranzitni promet, je predvidena posebna tranzitna cesta Ljubljana-Maribor, ki bo obšla mesto s severne strani. Nanjo bo mestni sistem cest priključen na dveh krajih.

V urbanističnem načrtu je tudi predvideno, da bo ves sistem prometnih površin obdan z zelenimi pasovi. Ti služijo kot izolacija čestnih predelov, poleg tega pa predstavljajo potrebne rezervne površine.

Prognoziranje v urbanističnem načrtu temelji na dosedanjih izkušnjah doma in v drugih razvitejših državah, misliti pa je treba tudi na sedaj še neznane potrebe.

ing. Franci Vehovar



Celje ponoči, foto Franc Peršak

## TURISTIČNE PUBLIKACIJE



Na tej fotografiji so nanizane vse turistične propagandne publikacije, ki jih je izdala Celjska turistična zveza v letu 1962. Skupna naklada vseh publikacij znaša 230.000 izvodov v treh jezikih v skupni vrednosti okoli 5.000.000 dinarjev.

### Podjetje JAVNE NAPRAVE CELJE

se priporoča s svojimi obrati:

pralnica: toplovodno kopališče, deratizacija, desinfekcija, desinsekcija, kolesarna in tržnica

### Kako boste preživeli svoj dopust,

je odvisno od vaših prihrankov. Na to mislite že danes! Z obrestmi, katere vam da za vašo hranilno vlogo

KOMUNALNA BANKA CELJE ali  
CELJSKA MESTNA HRANILNICA,

boste prihranke še povečali



# Ocena celjskih gostišč - dobro

Pred pričetkom turistične sezone so oparila, ne da bi se tega zavedala, celjska gostinska podjetja majhen izpit in pri tem zaslužila oceno — dobro.

Čeprav v Celju ne moremo govoriti o pravi pred in sezoni, je vendarle prav, če si pred pričetkom poletja in s tem pred prihodom turistov, ogledamo naša gostišča. Zato je naše društvo v četrtek, 4. aprila napravilo majhen poskus. Obiskali smo vsa znana gostišča v Celju in po naprej določenih kriterijih ocenjevali tisto, kar povprečen gost najprej opazi. Namreč: čistočo prostora in mize, zapornili smo si, koliko časa je poteklo od tedaj, ko je natak prejel naročilo pa do takrat, ko so nam prej servisirali, kakšne so bile cene, koliko je bilo gostov, kakšna so bila stranišča. Potem smo za nameček kupili še šunkarico in njeno vsebino doma stehitali. Rezultati so zanimivi in jih podajamo po abecednem vrstnem redu:

## Gostišče »Branibor«

Prvi vtis nič posebno vabljev, saj se takoj opazijo že dokaj časa neočiščen parket in okna, pa še nepomeneta tla. Za to, da je videti prostor čist, pač niso potrebna posebno visoka sredstva. Na mizi je bil čist prt, kar smo med tem, ko smo petnajst minut čakali na naročeno, lahko opazili. Zrezek je veljal 270 din, šunkarica pa, v kateri je bilo namesto šunke 2 dkg metlega mesa, 48 din. Gostov je bilo malo, računa nismo dobili.

## Hotel »Celeia«

Hotel še ni niti eno leto odprt in zato smo pričakovali zgledno čistočo. Res, na mizah, pokritih s svežimi prti so bili prikupni šopki cvetja, ki jih v mnogih gostiščih pogrešamo. Na naročen zrezek, ki je stal 280 din nam je bilo treba čakati 10 minut, zanj so nam računali tudi 15 % postrežnino. Šunkarica je bila zelo izdatna, njena cena pa 50 din. Gostov smo v velikem prostoru našli le sedem. Stranišče je bilo, kot častna izjema, zelo čisto in edino tu smo našli tudi toaletni papir, ki ga ostala gostišča ne poznajo.

## Hotel »Evropa«

V restavracijskem prostoru je bilo opaziti na tleh precej smeti. Tudi tu so bili na mizah sveži prti; od naročila pa do serviranja jedi, je poteklo 12 minut. Solate niso imele. Zrezek je stal 280 din, žemljica, v kateri je bilo 3 dkg šunke pa 55 din. V stranišču, kjer ni bilo mila in papirja, je bil umivalnik zamašen in umazan. Na te cene smo plačali še 10 % postrežnino.

## Kolodvorska restavracija

Kolodvorska restavracija je izrazito prehodno gostišče, toda lokal je bil čist in v redu. Tako tla in mize, naročeno pa smo čakali šestnajst minut, kar je zaradi večjega števila gostov zadovoljivo. Naravnost zrezek je bil velik in okusen, stal pa je 250 dinarjev, s straniščem imajo probleme, toda tudi tu je bilo relativno vse v redu. Šunkarica je bila lepo polna s 4 dkg šunke, stala pa je 50 dinarjev. Na te cene smo plačali še 10 % postrežnino.

## Restavracija »Koper«

Tla so bila umazana in polna smeti. Izgovor, da to napravijo gostje ne more držati, saj se je malomarnost videla tudi na zaboji ob peči, kjer je bilo nekaj umazanih cunj. Namizni prt je bil čist, naročeno smo dobili že po desetih minutah. Zrezek je bil velik in okusen, stal pa je 250 dinarjev, tako, da je to omililo prvotni vtis. Stranišče bo menda treba popraviti — vsaj nekaj školjk; šunkarica, ki je stala 50 dinarjev, je bila napolnjena s 3 dkg šunke. K tem cenam smo plačali še 10 % postrežnino.

## Restavracija »Majolka«

Restavracijski prostor je bil čist, enako tudi namizni prti, na mizah pa so bile tudi rože. Natak je bil takoj pri gostu, zamenjal pepelnik in po petih minutah prinesel naročeno. Zrezek je bil okusen, njegova cena je 240 dinarjev in 10 % postrežnina. V restavracijskih prostorih je bilo več kakor 20 gostov, stranišče čisto. Šunkarica je bila velika, saj je imela 6 dkg šunke, stala pa je 81 dinarjev.

## Restavracija »Na-Na«

Prostor v restavraciji je bil čist, prt sicer uporabljen prejšnji dan, a obrnjen; postreženi pa smo bili kljub nekaj ostalim gostom in posebnim želji, da naj bo zrezek na olju že po dvanajstih minutah. Zrezek, ki je bil dober, je stal 250 dinarjev, v šunkarici za 50 dinarjev pa je bilo 2 dkg šunke. Na te cene so nam računali 15 % postrežnino. Zanimivo je, da je bila žemljica sveža, šunka ne. Stranišče je bilo zjutraj sicer očiščeno, a bi ga bilo treba čistiti tudi še tekom dneva. Odkot na tleh je bil zamašen!

## Restavracija »Ojstrica«

Restavracija Ojstrica je bila čista, enako tudi ostali prostori. Sveži prti in dokaj hitra postrežba. Tu smo zaznamovali kljub precejšnemu številu gostov majhen rekord. Dober zrezek za 255 dinarjev je bil na mizi v manj kakor petih minutah in to daje lepo spricevalo kuhinji Ojstrice. Nekaj pa je bilo vseeno narobe, servirka namreč ni vrnila vsega denarja čes, da nima drobiža, a da ga bo kasneje prinesla. Kasneje se na to ni več spomnila. Stranišče je bilo čisto, sicer brez papirja. Šunkarica je stala 50 dinarjev, a v njej je bilo 2,5 dkg šunke. Postrežnino so nam računali 10 %.

## Restavracija »Pošta«

Tudi ta restavracija je bila zelo čista in lepo urejena. Namizni prt čist, zrezek so na našo željo pripravili na olju v štirinajstih minutah. Bil je dober in izdaten za 260 dinarjev. V šunkarici za 50 dinarjev je bilo 2,5 dkg šunke. Tu so računali tudi 10 % postrežnino, gostov je bilo malo; stranišče še kar čisto.

## Restavracija »Ribič«

Mogoče bi bila ta restavracija res potrebna pleskanja, toda vse ostalo je bilo kar v redu. Pogrešali pa smo pepelnike na čistih prti. Postreženi smo bili v dvanajstih minutah, zrezek je stal 220 dinarjev in 10 % postrežnino. Gostov je bilo 14, v šunkarici, ki je stala 45 dinarjev, pa je bilo 2 dkg šunke. Stranišče je bilo v redu.

## Samopostrežna restavracija

Tla so bila zadovoljivo očiščena, namizni prt pa že ni bil več takšen, kakor bi si želeli. Tudi pepelniki niso bili čisti. Kljub samo sedemnajstim gostom smo bili postreženi šele v enaindvajsetih minutah; zrezek za 220 dinarjev je bil zelo okusen in obilen. Šunkarica je bila dvojna, v njej pa ni bilo šunke! Njena cena 120 dinarjev. Postrežnino so nam računali 10 %. Stranišče je bilo v redu.

## Restavracija pri »Turški mački«

Prostori so bili očiščeni, na mizah rože. Zrezek, ki so ga pripravili v sedmih minutah, bil lahko malo obilnejši, njegova cena je bila 220 dinarjev. Šunkarica ni bila prava, saj je bila v njej tudi mortadela. Vsega je bilo 2 dkg. Stranišče tu ni dobro urejeno in ga bo treba čimprej popraviti. Postrežnino smo plačali 10 %.

Enajst celjskih gostišč smo obiskali in rezultat je bil razveseljiv. Postrežba je bila hitra in dostojna. Cene zrezkov med 220 din in 280 din, šunkarice so bile v glavnem dobro polnjene. Vse mize so bile tudi dokaj čiste. Tla pa so bila v nasprotju s tem, marsikje res zanemarjena. Zanimivo je tudi to, da so nam povsod nudili pripravljena jedila, naročili pa smo lahko po izbiri. Solato so imeli povsod razen v Evropi.

Včasih res radi kritiziramo naša gostišča in gostinske delavce. Vedno mogoče tudi ni tako, kakor je bilo tega dne, mi pa smo zapisali samo to, kar smo takrat videli in doživeli. Enkratni poskus še ni pravilo, želimo pa, da bi v tem primeru le bilo, ali vsaj postalo.

V akciji so sodelovali: Milan Četina, Marjana Gril, Rudi Hrovat, Ljotje Trstenjak, Janko Volf, prof. Zoran Vudler, Slavko Zorko ter podpisani.

Jože Zupančič

# Pred novo športno sezono

MNOŽIČNOST PRED KVALITETO — PEREČE VPRAŠANJE NOVIH ŠPORTNIH OBJEKTOV

Uradno smo že vstopili v pomladansko obdobje, čeprav ozračje še nastopa pomladi ne potrjuje. Nova športna sezona za večino športnih panog in iger je že na pragu, dočim so se smučarji, hokejisti na ledu in drsalci po dobrih treh mesecih vadbe in nastopanja že umaknili. Mimogrede velja omeniti, da je letošnja zima bila radodarna razvoju zimskih športov. Naravne drsne ploskve v Mestnem parku že tri leta zapovrstjo ni bilo toliko časa kot v letošnji sezoni. Odveč bi bilo naštevati število ugodnih dni za smučanje! Ti ugodni pogoji so prispevali izrednemu razmahu smučanja in drsanja. Kar v celjski trgovini Slovenijašport so letos prodali okrog 1.000 parov smučí. Močno je bilo povpraševanje tudi po drsalkah. V smučarskih šolah se je v celjskem okraju letos naučilo smučanja nad 1.000 otrok, lepo število pa je končalo tudi drsalno šolo v Celju.

## Množičnost pred kvaliteto

Obisk pri odgovornih športnih delavcih v našem mestu nas je prepričal, da ob vstopu v novo športno sezono pričakujejo predvsem priliva mladih v športne organizacije. V ta namen povsod načrtujejo pionirske in mladinske športne šole, kjer bi se naj mladi ljudje skozi daljše obdobje šolanja seznanili s tehničnimi spretnostmi in znanjem v posameznih športnih igrah in panogah. Sistematičnemu šolanju bi sledila tudi ustrezna tekmovalna, merjenja sil in pridobljenega znanja. Nastopi in tekmovalništvo pa pač za mlade ljudi najbolj mikavna oblika udejstvovanja in nagrada za športno vadbo.

Predsednik nogometašev Kladivarja tov. Franc Lubej nam je med drugim dejal: »Ljubitelji nogometa niso več zadovoljni s kvaliteto obeh celjskih predstavnikov v slovenski nogometni ligi. Razvrstitev Celja in Kladivarja na tabeli SNL ni razveseljiva. Padec kvalitete celjskega nogometa je brez dvoma posledica večletnega zanemarjanja načrtnega dela s pionirji in mladinci. Priliva mladih in nadarjenih igralcev v izbrana moštva ni bilo v zadostni meri. Napake iz preteklosti je treba popraviti. Osnovna orientacija nam morajo biti šolska športna društva, njihova rast in razvoj, kjer moramo vložiti kar največ svojih sil, da bi preko njihovega solidnega dela dobili nove sveže moči. Vsi naši naporji bodo usmerjeni v dajanje pomoči razvoju te nove športne organizacije in v bodoče vključevanju nadarjenecv za nogometno igro v vrste Kladivarja.«

Tov. Franjo Stros, predsednik PK Neptun, je o problemih plavanja dejal:

»Neptun vstopa v novo športno sezono oslavljen. Ze tretjič se nam dogaja, da pred novo sezono ugotavljamo napredovanje za korak naprej, istočasno pa zaradi prestopa kvalitetnih plavalcev v druge klube za dva koraka nazaj. Te dni smo izgubili stember moške ekipe — Vrhovška, Orla in Vošinka. Napaka klubske politike je bila, da ni bilo kontinuiranega dela pri skrbih za plavalne ekipe. Pri ženskah smo sicer zelo napredovali, ker je bilo delo zastavljeno v širino. Množičnost pa je vselej porajala tudi kvaliteto! To prirodno pot nameravamo ubrati tudi pri nadaljnjem razvoju moškega plavanja. Prepričan sem, da bomo v republiškem merilu vzgojili nove prave z novimi imeni. Pri svojem delu želimo več sodelovanja z učitelji in profesorji za telesno vzgojo, z vodstvi šol, DPM, ZROB in ZB, centri za predvojaško vzgojo. Plavanje je ljudski šport, vsestranska telesna vaja, izredne praktične in zdravstvene vrednosti. Zato smatram, da smo za razvoj tega športa odgovorni v širšem smislu vsi športni delavci in tudi večje število družbenih organizacij! Naloga nas delavcev NEPTUNA pa bo, da bomo v glavnih počitnicah z organizacijo plavalnih šol naučili kar največje število otrok plavanja, pri tekmovalnem plavanju pa nas ne bo vodila le skrb za boljši vrstni red v plavalni ligi, pač pa skrb za širino in prijateljska ter propagandna plavalna srečanja. Tudi v waterpolu bomo stremeli za nadaljnjo pomladitev ekip in za formiranje novih iz dosedanjih povprečnih plavalcev.«

Tov. ing. Milan Naprudnik, predsednik AD Kladivarja:

»V novo atletsko sezono vstopamo oslavljeni. Ljotje Stanko je prenehal z nastopanjem, mladi Stajner je prestopil Braniku, ing. Brodnik, Naraks, Primožič in še nekateri so odšli na odsluženje kadrovskega roka. Tudi pri ženskah so bili določeni premiki.

S temi dejstvi je treba računati pri letošnjih tekmovalnih uvrstitvah. Moč celjske atletike pa je slonela vselej na krepkem prilivu mladih. Zadnji dve leti je bila ta društvena politika nekoliko zanemarjena, kar se je kljub odličnim razvrstitvam v moštvenih prvenstvih FLRJ že poznalo v tem obdobju. Ponovno smo okrepili delo pri razvijanju pionirskih atletskih šol, navezali stike s šolskimi športnimi društvi v širšem zaledju celjskega okraja (tudi v Posavju), na program imamo vrsto propagandnih in množičnih atletskih tekmovalj od krosov, mnogobojev do moštvenih prvenstev v sodelovanju s šolami in mladinskimi organizacijami. Upamo, da bo ta širina že ob začetku sezone služila okrepitvi društvenih ekip z novimi nadarjenci! V slovenskem in jugoslovanskem merilu bomo ponovno nastopali z vsemi ekipami (s preko 150 atletični in atletinjami). Celjanom pripravljamo kvaliteten mednarodno prireditve — srečanje z LEGIJO iz Varšave, kjer je zbranih večje število najboljših evropskih atletov in atletinj. Bomo se tudi, da bi v Celju bil meddržavni moški in ženski dvoboj CSSE — FLRJ, poleg tega pa trdno upamo, da bo Celje prizorišče vsaj nekaterih izmed moštvenih prvenstev Jugoslavije.«

## BREZ NOVIH ŠPORTNIH OBJEKTOV NE BO DVIGA KVALITETE

Za rast kvalitete so športnikom potrebni odlični trenerji in odgovarjajoči športni objekti. Kljub številnim športnikom bomo v Celju pri kvalitetnem športu ob pomanjkanju ustreznih objektov, ki bi omogočili celotno vadbo brez prekinitev, na drugi strani pa tudi nimamo vsaj nekaj poklicnih kvalitetnih trenerjev. Kako naj računamo na napredek plavalnega športa v Celju, če bodo plavalci lahko trenirali le dobra dva meseca? Nujno nam je potreben pokriti plavalni bazen, ki bi omogočil, da bi v vseh šolah lahko izvajali obvezen učni načrt iz telesne vzgoje in v teku osemletnega šolanja naučili vse otroke plavati, na drugi strani pa bi le s takšnim objektom omogočili nadarjenecm k dvigu kvaliteten storitev!

Ista ugotovitev velja za razvoj drsanja in hokeja na ledu glede gradnje umetnega drsališča. Kratka sezona le dveh mesecev (ob ugodnih zimah seveda) ne more prispevati rasti kvalitete.

Celjski atleti in atletinje, ki so našemu mestu priložili nebrojlovorik v Evropi in celo na drugih kontinentih, so v zimski sezoni prisiljeni trenirati v neprimernih zaprtih prostorih, ki nimajo ustreznih dimenzij in naprav za moderni način vadbe. Kako naj Lešek in Kolnik trenirata v telovadnicah skok ob palici, ki so visoke le 4,5 m, dolge pa le do 20 m? Kako naj trenirajo tekači v telovadnicah, ki so majhne razsežnosti? Isto velja tudi za metalce. Celje nujno potrebuje pokrito tekašišče s skakališči in metalci, ki bi bili funkcionalno zgrajeni z novo tribuno, služili pa bi poleg vrhunskim atletom in atletinjam tudi vsem šolam in ostalim športnikom, ki jim je potrebna fizična kondicija in spretnost.

Tri objekti — tri problemi ključnega pomena za nadaljnjo kvaliteto rast celjskega športa! Ali jih bomo pričeli reševati ob sodelovanju občine in vseh gospodarskih organizacij? Na zborih občanov je bil že močan glas v prid teh gradenj. Sport je sestavni del našega standarda, vse večja potreba ljudi modernega časa. Ob pospešeni stanovanjski gradnji, vse večjem naraščanju prebivalstva, bo treba vzporedno skrbeti tudi za gradnjo čistih športnih objektov, ki bodo s stališča ljudskega športa in množične telesne kulture največjega pomena za mesto Celje. Problematika je nakazana, poskušajmo jo reševati!

Karel Jug



Sezona tekov čez drn in strn je pred vratmi



# Anketa o celjskem turizmu

Deset Celjanov govori o turizmu v našem mestu.

Kaj bi za razvoj turizma v Celju še lahko napravili?

Da bi zvedeli, kaj menijo o turistični dejavnosti v svojem mestu, smo se obrnili na deset Celjanov z dvema vprašanjem.

Prvo vprašanje je bilo za vse enako in se je glasilo:

— Vaše mnenje o celjskem turizmu? Kaj bi lahko za razvoj turizma v Celju še storili?

Drugo vprašanje se je nanašalo na dejavnost, v kateri anketirani sodeluje ali jo vodi.

**RIKO RIŽNAR**, strokovni tajnik za blagovni promet pri gospodarski zbornici v Celju:

— Celje je za zdaj le še izhodišče, če ga gledamo iz turističnega vidika. Tako v Celju še noben objekt v celoti ne služi turizmu. Tudi muzej, Stari grad in kopalnice turistično niso izkoriščeni. Da bi lahko goste privabili in zadržali, bi morali imeti več prireditev športnega, zabavnega in kulturnega značaja. Več gostov bi prišlo n. pr. iz Avstrije, če bi bolj poenostavili vstopna dovoljenja.

— Kako skuša zbornica vplivati na turistično dejavnost v Celju?

— Zbornica podpira modernizacijo trgovske mreže in si prizadeva, da bi uredili privlačne gostinske lokale. Trudi se tudi, da bi bila kvaliteta gostinskih storitev dobra, cene pa primerne.



**MILAN VUKMANIČ**, vodja poslovalnice Kompas:

— V Celju pride v poštev za zdaj le tranzitni turizem. V mestu nimamo kdo ve kaj pokazati. Razen tega Celje nima niti nočnega lokala, medtem ko sta v Mariboru kar dva. Celje je lahko izhodišče za lovski turizem, ki postaja čedalje pomembnejši. Morda bi lahko uredili tudi prihajanje lovcev z letali na letišče.

— Ali imate pri Kompas vodiče, če zaprosi zanj tuja ali domača skupina?

— Vodiče imamo. Ti jih lahko popeljejo tudi v okolico, v Sempeter, Velenje, Dobrno, Rimske Toplice. Letos nameravamo uvesti še aero taksi. Gostje, ki se za nekaj ur postavijo v Celju, si bodo z njim lahko ogledali pokrajino, zdravilišča in druge kraje. Naj omenimo še to, da na goste napravimo dokaj slab vtis s prislanjanjem koles povsod in to v velikem številu. Tega ni nikjer. Skrbeti bi morali tudi za redno vzdrževanje pokvarjenih žlebov.

**JOZE DOBOVIČNIK**, direktor hotela »Celeia«:

— Za turistično dejavnost bi bilo koristno, ko bi vsaj nekatera gostišča imela domače kulinarične specialitete. Take stvari bi seveda morali imeti stalno in ne le občasno, da bi se ljudje navadili. Potem gotovo ne bi bilo več rizika, ali bo šlo ali ne. Skrbeti bi morali tudi za to, da bi specialitete v redu pripravili.

— Kako se uveljavlja novi hotel?

— Dotok gostov v restavraciji pa tudi v samem hotelu narašča. V dveh treh letih se bo gotovo že lepo uveljavil, predvsem pa pričakujemo, da se bo povečal dotok tujih gostov. Letos nameravamo na vrtu urediti »balkanski žar«, v maju pa bomo dali v promet tudi nov jedilni list v štirih jezikih.



**MILOŠ PLANINŠEK**, direktor hotela »Evrope«:

— Celje je pomembno kot tranzit-

no turistično mesto in kot izhodiščna točka za okoliška zdravilišča. Da bi goste privabili ali jih zadržali, bi morali imeti več privlačnih prireditev. Za turistične potrebe bi morali uskladiti dejavnost gledališča, Svobode, tekmovanja v bazenu in drugo. Vso to dejavnost bo moral nek osrednji organ usmerjati, povečati pa moramo tudi turistično propagando.

— Kako nameravate presteči turisti, ki potujejo skozi Celje in jih za nekaj časa zadržati v Celju?

— Za tuje turiste, ki prihajajo čez mejo, smo skupaj z drugimi natisnili poseben letak, ki opozarja na naše objekte. Poseben propagandni material (prospekt je v izdelavi) pošiljamo tudi raznim potovalnim uradom. Ob vstopu v mesto smo postavili reklamne napise in navezali stike z avstrijskimi potovalnimi uradi. Prizadevamo si tudi, da bi prenovili in modernizirali hišo.

**RADO JENKO**, predsednik Olepševalnega in turističnega društva:

— Čudim se, da so po zgraditvi novega hotela lani v drugem polletju v Celju zabeležili manj nočitev. Mislim, da hoteli niso krivi za tako stanje. Letos bo gotovo boljše. Stališča proti obnovi hotela »Evrope«, ki jih čujemo na zborih volivcev, se mi zdijo napačna. Smatram, da je treba ureditev tega hotela podpreti in kolektivno pomagati. Ne morem se tudi strinjati z mnenjem, da nadaljnje vlaganje v gostinstvo ni potrebno. V številnih lokalih imamo pri točilnih mizah še vse preveliko gnečo.

— In vpliv Olepševalnega in turističnega društva na turistično dejavnost v Celju?

— Vpliv društva na razgibanost družabnega življenja v Celju je znaten, če ne celo prevladujoč. Tako naše društvo organizira večino prireditev, čeprav bi vsaj za nekatere bili drugi bolj poklicani, da jih organizirajo. Pri tem je društvo deležno kaj malo pomoči. Društvo ima tudi določen vpliv na gostinstvo. Napačno pa se mi zdi, da gostinci še vse preveč čakajo, da jim goste neko privede, namesto da bi sami kaj več storili za pritegnitev gostov. Za organiziranje karnevala bi na primer morali imeti gostinci največ interesa.



**Prof. LUDVIK REBEUSEK**, tajnik zveze naravnih zdravilišč:

— Celje predstavlja izhodiščno točko v zdraviliških krajih. Za celjski turizem bi bilo pomembno, da bi te goste iz zdravilišč privabili v Celje tudi na izlete — na ogled znamenitosti mesta in okolice. To ne bi bilo težko doseči, če bi se Celjani povezali z zdravilišči in take izlete propagirali.

Zaradi slabših prometnih zvez proti Celju sedaj n. pr. v Rogški Slatini organizirajo izlete le v Kumrovec, na Pohorje in v Maribor. Skoda, da ni mogoče na Stari grad z avtobusi in da je zaprt tudi muzej. V obiske pa bi lahko vključili ogled šempetrskih izkopanin. Iz zdravilišč bi lahko organizirali tudi skupinske obiske v celjskem gledališču.

Spričo tega, da postaja turizem čedalje pomembnejša dejavnost, bi bilo dobro, da bi o njem in o olepševalni dejavnosti govorili tudi kaj več v Solah in tako zainteresirali mladino.

**DUSAN GRADIŠNIK**, predsednik Planinskega društva v Celju:

— Tranzitni turizem je v Celju premalo izkoriščen. Zdi se mi, da naše zanimive objekte kot so Stari grad, kulturni spomeniki, nova cesta na Celjsko kočo in drugo premalopopulariziramo. Dobrodošli bi bili tudi izleti v Celje iz okoliških zdravilišč. Kar zadeva gostišča, sodim, da mora biti gostišče prijetno, ne nabito. Potrebna je tudi specializacija med gostišči, zlasti kar zadeva mirnejše in živahnije lokale.

— Kako je z deležem Planinskega društva pri celjskem turizmu?

— Ta delež je zelo majhen. Celjska koča, ki je idealna izletniška točka, ni izkoriščena. Z zgraditvijo ceste so se pogojili za obisk nedvomno zelo izboljšali. Društvo sedaj dela na tem, da Celjsko kočo uredi in zgradi tudi

potreben vodovod. Večjo skrb bomo posvetili tudi oskrbi. Ker so pri Celjski koči odlični pogoji tudi za zimski turizem, se ogrevamo za zgraditev žičnice — sedežnice iz Pečovnika do Celjske koče. Tu bi bila gotovo bolj izkoriščena kot na Okrešelj. V Logarski dolini namerava društvo zgraditi nov vodovod za Planinski dom in urediti kanalizacijo ter dograditi Okrešelj. Moziško kočjo bomo bržkone predali v oskrbo moziškemu društvu.



**BOGDAN CVAHTE**, šef poslovalnice »Izletnika«:

— Celje ima možnost za razvoj turizma zlasti zaradi zanimive okolice, kjer je dovolj turističnih točk. Mnogo boljše bi lahko izkoristili celjski Stari grad. Več bi morali investirati v reklamo, v popularizacijo naših turističnih krajev. Celjska koča je skoraj neizkoriščena, to zimo tudi vlečnica ni delala.

— Kako se vključuje v turistično dejavnost poslovalnica »Izletnika«?

— Mi smo že nameravali odpri avtobusno progo na Stari grad, vendar nismo dobili dovoljenja, ker je slaba cesta. Morda bi se dalo začasno stvar rešiti z izogibalščico. Letos je »Izletnik« dobil tudi inozemsko registracijo in sicer kot zastopnik beograjskega »Putnika«. Tako bo imela poslovalnica v bodoče opravka z domačimi in tujimi skupinami turistov. Zdi se nam, da se gostinci ne zmenijo mnogo za take skupine, saj v enem primeru še cenika za skupinska kosila nismo mogli dobiti.

**DANICA KLANJSEK**, učenka gostinske šole v Celju:

Turistične možnosti v Celju še niso izkoriščene. Mislim, da bi morali v Celju organizirati več pomembnejših prireditev, kakor je n. pr. mladinski pevski festival. Smučarskih prireditev je bilo zelo malo. Skakalne tekme v parku je organiziral celo Partizan iz Vojnika. Poleti bi lahko bilo več prireditev na bazenu.

— Kaj sodite o postrežbi v naših gostilnah?

— Postrežba bi lahko bila boljše. Se vedno so primeri, da se strežno osebje ne zmeni mnogo za goste. Pogostoma se zgodi, da gosta postrežemo, potem pa ga pustimo. V nekaterih gostiščih je premalo kadra in so natakacije preobremenjene, vsaj v določenih urah. Zdi se mi tudi, da abonent, torej stalnega gosta, povsod ne cenijo dovolj. Mlado osebje je pri strežbi v splošnem bolj pozorno, vendar tudi v marsičem — v dobrem in slabem — posnema starejše. Slabše pa mladina obvlada tuje jezike. Izbira hrane je v glavnem zadovoljiva, zlasti v hotelih so bogati jedilni listi. Zaradi navedenega (pomot) v škodo gostov sedaj že skoraj ni, večkrat pa se zgodi, da gost pozabi plačati, kar je doslej kritikom ostalo vedno prikrito.



**AVGUŠTINA HABJAN**, predsednik mladinske organizacije v trgovski Soli:

Več pozornosti bi lahko posvetili izseljencem, ki se tu in tam vračajo v staro domovino. Tudi tako akcijo kot je bil »Vlak bratstva in enotnosti« je mogoče izkoristiti v turistične namene.

— Ali je odnos strežnega osebja v trgovinah do kupcev že zadovoljiv?

— Prodajalne so v Celju že precej urejene, tako da lahko zadovoljijo tudi turiste. Glede postrežbe bi lahko rekla le to, da prodajalci pogostoma še ne poskrbijo dovolj hitro za kupce. Človek mora še večkrat brez potrebe čakati ali pa ne dobi zadovoljivega odgovora. Manjkajo nam prodajalne mlečnih izdelkov kombinirane z zajtrkovalnici. Slišal sem, da bodo letos nekatere stvari še uredili, morda tudi tako zajtrkovalnico. J. Volf

## IZLETNIK SPOROČA

Za delovne kolektive in posameznike smo v letošnjem letu pripravili naslednje avtobusne izlete:

1. LOGARSKA DOLINA — enodnevni izlet.
2. PLITVIČKA JEZERA — dvodnevni izlet.
3. PO GORENJSKI IN PRIMORSKI — dvodnevni izlet.
4. PO DOLENJSKI — DOLINI GRADOV — eno- in dvodnevni izleti.
5. PO JADRANSKI MAGISTRALI — petdnevni izlet.
6. BLEJ — BOHINJ — eno- in dvodnevni izleti.
7. NA ZELEN POHORJE — enodnevni izlet.

**ZAHTEVAJTE PROGRAME V NAŠI POSLOVALNICI! IZLETE PRIREJAMO ZA NAJMODERNEJŠI TURISTIČNI AVTOBUSI!**

Za izlete, ki jih organizira Putnik Beograd v inozemstvo sprejemamo prijave v naši poslovalnici:

1. Štirinajstdnevno potovanje v SOVJETSKO ZVEZO z ogledom BUDIMPESTE, KIJEVA, LENINGRADA in MOSKVE.

2. Enodnevni izleti z avtobusom na KOROŠKO — CELOVEC, GOSPA SVETA, VRBSKO JEZERO, BELJAK.
3. Enodnevni izleti z avtobusom v TRST.

4. Petdnevni izlet z osebnimi avtomobili po Italiji — VERONA, LAGO DI GARDA, BOLOGNA, FIRENZE, SAN MARINO, RIMINI, BENETKE, TRST.

5. Tridnevni izlet z avtobusom po AVSTRIJI in ITALIJI — GROSSGLOCKNER, CORTINA D'AMPEZZO, BENETKE, TRST.

6. Dvodnevni izlet z avtobusom v TRST in BENETKE.

7. Tridnevni izlet z avtobusom po ITALIJI — TOLMEZZO, AURONZO, CORTINA D'AMPEZZO, BENETKE, TRST.

Podrobnejše programe dobite v naši poslovalnici, kjer sprejemamo tudi prijave!

Posredujemo nabavo potnih listov in tujih viz. Oskrbimo rezervacije za spalnik, avion in prenočišča. Dajemo vse turistične informacije.

Se priporoča  
**TURISTIČNA AGENCIJA  
IZLETNIK  
POSLOVALNICA CELJE**  
Titov trg 3, tel. 28-41

## KOMPAS OBVEŠČA

Obveščamo kolektive in posameznike o izletih:

**PLITVIČKA JEZERA** — dvodnevni izlet z avtobusom, sprejemamo kolektivne prijave.

**OPATIJA — CRIKVENICA** — dvodnevni izlet z avtobusom, sprejemamo kolektivne prijave.

**VRŠIČ — TRENTA — CERKNO**, dvodnevni avtobusni izlet, sprejemamo kolektivne prijave.

**PO SLOVENSKI ISTRI** — dvodnevni izlet z avtobusom, sprejemamo kolektivne prijave.

**TRST in BENETKE**, stalni dvodnevni izleti z avtobusom za kolektive in posameznike.

7-dnevno avtobusno potovanje v **AVSTRIJO — SVICO — ITALIJO** (26. junija 1963) — prijave sprejemamo do 20. aprila 1963.

Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje.

Kompas — Celje  
Tomšičev trg 1  
Telefon 23-50

## OBCNI ZBOR PLANINSKEGA DRUŠTVA

28. februarja je imelo celjsko planinsko društvo svoj redni letni občni zbor. Iz obširnih poročil predsednika Orla, tajnika Greblaherja in ostalih društvenih funkcionarjev je bilo razvidno uspešno društveno delo pa tudi nekateri problemi, predvsem gospodarskega značaja s katerimi se mora društvo boriti. Pred novim obdobjem, ki ga bo odslajal vodil mr. Dusan Gradišnik so številne naloge. Bratskemu društvu želimo v novi poslovni dobi kar največ uspehov.

## MLADINSKI PEVSKI FESTIVAL

V času od 30. 5. do 2. 6. letošnjega leta bo v Celju mednarodni mladinski festival ter vse ljubitelje glasbe na te kvalitetne množične prireditve še posebej opozarjamo.



## Gledališki zapiski

Gledališka sezona gre svojemu vrhu nasproti. Tako z repertoarjem kakor z napori igre in režije ter drugih sestavin gledališke umetnosti skuša celjski teater doprinesiti k slovenski dramaturgiji sebi primeren delež, nepogrešljiv v skupni zakladnici naše kulturne tvornosti. Omogoča nam razgledovanje po evropski dramatični preteklosti in sedanosti, goji domačo dramatiko in nam od časa do časa navreže tudi kak lažji komad za odhiti. To združiti v harmoničen umetniški program, ki bi predstavljal resničen odziv na čas in njegove potrebe, ni ravno lahko. Mislim, da bo umetniško vodstvo gledališča moralo svoje napore usmeriti predvsem v to smer, se odpovedati eksperimentom in v vsako predstavo zaleteti živca aktualnosti in z njo povzročiti in obenem gasiti željo po kulturnem užiku. Boj za publiko in njeno naklonjenost je sicer povsod potreben, v takem malem središču, kot je Celje, pa ima svoje posebne značilnosti. Zato mora biti repertoar tak, da se ob vsaki predstavi znova zavemo: Ne, brez teatra pa res ne moremo živeti.

Tega ne bi zapisal, če celjskemu gledališču ne bi v resnici želel vsakršno prosperiteto, predvsem pa stanovitven umetniški napredek in z njim vred totalno družbeno afirmacijo v malem in velikem. V zadnjih štirih mesecih smo videli Dorstovo Ženo pred obzidjem, Arrabalov Piknik na bojišču, Achardovo Odkritosrčno lažnivko, Zmavčev Jubilej in dve enodejanki na komornem odru. S Shawovim Don Juanom se nastopili absolventi Akademije, v teh dneh pa stojimo pred njihovim ponovnim nastopom s Puškinovimi cigani in cigansko poezijo.

Dorstovo ŽENO PRED OBZIDJEM lahko zabeležimo predvsem kot nadpovprečen igralski dosežek in spretni in trdni Herzigovi režiji. Nastopili so: Marjanca Krošlva, Krošl, Potisk in Pristov, vsi štirje igralsko intenzivni, domiselni in sproščeni, predvsem pa Krošlva, ki je z vlogo »mlade ženske« postavlja svojo najboljšo stvaritev. Herzigovi režiji je treba priznati, da je mojstrsko podčrtala idejo in imela odprte oči na vse tisto, s čimer dobi takale dramatika svoj življenjski mik, ko se izkaže njen smisel tudi za majhno, drobno resničnost in resnico. Iz vse te sive, more vendarle še tli skromna lučka upanja, da zid le ni nepremagljiv. Ali vsaj to, da človeka, ki stoji pred njim neobglen, le ne bo spravil k molku. Vendar si je to treba priklicati v zavest, sicer ostane delce brez odmeva v srcu, le nemirna misel vrta v možganih, ali ima avtor prav ali ne. Ali stoji žena pred obzidjem res samo s to pravico, da izkriči svoj protest, svojo prošnjo in svojo ljubezen do življenja, medtem ko je nikoli ne bo dosegla? V tej antitezi moškega in ženskega je res mnogo življenjske simplifikacije, priznati pa je treba, da je Dorst kljub temu tudi literarno zanimiv.

Nekaj podobnega je z Arrabalovim »PIKNIKOM NA BOJISČU«. Je neka skupna osnovnica med obema delcema, res se človek ob obeh zamisli, če ni drugačnega izhoda, če res mora vse tako biti, kot je, da pride nad svet gonoba največjih dimenzij. In tako ima mladi Arrabal prav tako snov, kot jo je imel pisec Svejka pred desetletji ali pisec Mladih levov, Srbska trilogija ali največji epik vseh časov Lev Nikolajevič Tolstoj in kaj vse bi se lahko našli. Arrabal je napisal grotesko, ne najbolj, ampak to se pri groteski niti ne vpraša. Gre za to, če zadene tisto, kar se mu zdi vredno postaviti na pranger, kar je treba preprosto izpostaviti kot absurdni tipikum sodobnega človeškega početja, za mislijo na včeraj in jutri.

Kot protagonist se je v Pikniku izkazal Peer, posebno na začetku s svojo nemo igro. Dobro mu je sekundiral Strnad, ne dosti manj Tepanca Škof in Goršičeva ter Bermež in Breznik. Človek bi pričakoval velike akcente. Režiji pa ni bilo prav nič do tega. Imel sem vtis, da je prav s to povprečno glasnostjo hotela izpostaviti končni rafal smrti in tako še bolj podčrtati brezizhodno tragikomčnost »človeške komedije«. Pantomimična Peerova uvertura je dala slutiti še več tako zadetih prizorov, ker pa jih ni bilo, je bil igralski stil groteske presenetljivo malo groteskno, učinkovit pa kljub temu.

Pri obeh predstavah je sodeloval za celjsko gledališče nov scenograf Celjan Avgust Lovrenčič. Kostume je v obeh igrah prispevala Celjanka Vida Zupan Bekičeva.

Achardova »ODKRITOSRČNA LAŽNIVKA« spada v lažji repertoar, samo da se dotika zelo resnih stvari.

Kadar pride k nam pariški bulvar, se vedno razpišemo o francoskem espritu, o tistih značilnostih lahke francoske komedije za katere stilni izraz se je treba močno potruditi, in tako, da nikjer ni opaziti. No, predstava Odkritosrčna laž-

nivke ni skrila tega truda, igra ni bila ansambelsko zlitá v en sam igralski spev lahкотnosti, duhovitosti, radoživosti, prizanesljivosti in ne vem še česa, kar vse bi lahko rekli, če bi hoteli določiti značilnost te francoske očarljive pisarije. Mislim, da tudi scena ni podprla stila, zdela se mi je robato-amaterska, čeprav sem skušal razumeti zakaj je inscenator po takih rekvizitih posegel. Tako se je igra tudi časovno preveč zavlekla in posamezna dejanja niso mogla tako zmogovito poudariti vsega najboljšega, kar Achard s tem delom prinaša. Kljub temu pa ima predstava dovolj jamstev za obisk. Predvsem ima nedvomno še poseben mik v tem, da v njej sodeluje mladi igralski naraščaj, protagonistka Smidova pa je celo debitantka. S svojo Josefo Lantenay je kar zgledno zmogla težko vlogo, ki ji jo je Achard prisodil. Od njene kreacije je komad pravzaprav odvisen. Če bi liku ne bila kos, bi se nam kljub spretni Achardovi dramaturgiji to sodnijsko razpravljanje z vso analitiko zdelo dolgočasno. Tako pa je Smidova s svojo živo, lahko, ambiciozno igro in pojavo rešila večer.

Nastopili so še Bermež, Krošl, Breznik, Strnad, Krošlva in Božičeva, režiral je Kislinger.

Na Prešernov dan, smo v našem gledališču doživeli pomembno slavnost: krstno uprizoritev domače drame, ki jo je napisal domačin iz Soštanja dramaturg JANEZ ZMAVC, čustveno pripet na našo savinjsko krajino. Celje Zmavca pozna, saj je videlo vse njegove drame, od skromnega začetka Izven družbe do Jubileja. Vmes je gostovalo pri nas z delom »V pristanu so orehove lupine« SNG iz Ljubljane in z njim doseglo prepriče-



valen uspeh tudi na naši dramski olimpiadi na Sterijinem pozorju v Novem Sadu, z delom »Rok in Lea« pa je Zmavc dosegel tudi lep uspeh v dramskem natečaju, ki ga je pred štirimi leti razpisalo SLG, v ne ravno lahki konkurenci. S pričujočim delom »Jubilej« nastopa Zmavčeva dramatika tudi v Ljubljani v Mestnem gledališču, kar je tudi za slovensko dramsko zgodovino edinstven primer, s tem delom bo Celje nastopilo tudi v Novem Sadu 1965. Skratka, skromni Janez Zmavc, ki ga Celjani srečujemo večinoma samo na kratki relaciji Otok — Krvniški stolp v Vodnikovih ulici, je po vsem tem celjski književnik, ki je kljub kratki dejavni dobi ugleda našega mesta mnogo doprinesel, je avtor z vsemi potrebnimi ambicijami, atributi umetnika in substanco dramskega vzorca, kakršnega Celje še ni imelo. No, skromen, kakor je, je lani dobil tudi skromno priznanje s tretjo Slandrovo nagrado, Celjski zbornik pa mu je objavil odlikovano dramo »V pristanu so orehove lupine«, medtem ko mu je z »Rokom in Leom« ter s pričujočim »Jubilejem« še na dolgo, upajmo, da ne za vselej.

Premiero »Jubileja« lahko zapišemo med najbolj uspele celjske predstave. Publiko je prevzemal in pretresal vsebinsko premišljen, globok, odkrivateljski in odkritosrčen tekst, lep odski jezik, gibčen, psihološko zadet dialog in vsa problematika, ki nam jo je avtor v samosvoji dramaturgiji prikazoval, je prežarjal s svojim čustvom in svojo živčutno človeško modrostjo.

Svevda gre velik del Gombačevi režiji, toda režiser je v evropski dramatični za več kot 100 let za to tu, da dramo optimalno odsko podobno, ne pa površno ali celo napačno, tako da ji z njo škoduje. Gombač je dal od sebe svoje najboljše režiserske zmogljivosti ki smo jih že večkrat ugotovili. Res ne vem, zakaj naj bi delu ne dal potrebnih odskih efektov, če jih je v delu našel. Nikar mi naj kdo ne očita, da vsevpriek hvalim, kar je domačega. Vendar se mi zdi napak, če gremo z betom na vse, kar zrašte doma, posebno pa, če gre za avtorja ki ustreza bistveni nalogi gledališča. In Zmavc tej nalogi streže in ji je pošteno z vsem svojim osebnim in umetniškim postojenjem kos. Prikazuje nam našo sodobno družbo, rije ji v drobovje, ji prizanesljivo kaže njen obraz, in to ne vedno le, kljub vsemu humanističnemu optimizmu in vse odpuščajo-

čemu filantropizmu, s katerim razpolaga. Igrali so Škof, Jeršin, Božičeva, Krošlva, Goršičeva, Kjudrova in Gabrovšek, sceno je postavil Sveta Jovanovič, to pot s tako nebrzdano simboliko in neusmiljeno abstrakcijo, da ni vzbujala nobenih estetskih užikov, ilustrativno glasbo je prispeval Marjan Vodopivec.

Morda tega še ni deset let, kar smo pri nas prvič brali o BECKETTU, francosko pisecem Ireu, in pretlelo je potem še nekaj let, da je Beckett postal tudi za nas teatsko zanimiva prikazen. Pozornost je vzbudil s svojim »Čakanjem na Godota«, dvodejanko o dveh ljudeh, ki čakata na mrtvega boga, sredi scene pa ju vabi skelet drevesa, da se obesita, saj Godota najbrž ne bo ne danes ne jutri, nikoli... Življenje nima smisla, lahko premišljuješ, govoriš, se prepiras, se jeziš na včeraj, se spominjaš, čakaš, se staraš... a rešitve ni, ni smisla. V »Poslednjem traku« je Godot (menda iz angleške besede god in nemške tot) še bolj mrtev, življenje še bolj brez smisla, problem staranja še bolj neusmiljeno prikazan kakor v Godotu. Spomnil sem se na predsmrtno Ibsenovo pretresljivo izpoved o nesmiselnosti umetniškega ustvarjanja in jo primerjal z Beckettom v Poslednjem traku. Ali se je v pol stoletja življenje res tako spremenilo, da nam v »POSELJEDNJEM TRAKU« odseva duh modernega časa, ne samo Becketta samega. Ali je to tisto, kar drži k napredku teatra, kar naj bi omogočalo v njem izviro duhovno dogajanje? Prav ima Lorca, da mora teater voditi publiko in ne narobe, toda ne s programi in predavanji, ampak z umetniško prepričevalnostjo predstav. Ne plediram za konservativni okus, nisem zoper avantgardizem v teatru niti zoper umetniški eksperiment, sem pa za nemaljšost gledališkega šarma, za njegov esteticizem, za njegovo substanco, kakršna se je doslej izkazala kot najbolj potrebna in koristna. Prepričan sem, da Beckett ne more biti teater naše dobe, zato se tudi ne morem zdržati, da bi zavzel stališče do njega.

Pri vsem tem pa je »Poslednji trak« za SLG vendarle pomemben. Slavko Strnad je dal s tem starcem ob magnetofonu gotovo najprepričljivejši izraz svoje igralske osebnosti, njegova kreativna moč se je pokazala posebno v nemi igri, že pravi mojstrovini atmosfere in impresivnega igranja. Hartmanova režija je, tako se mi zdi, hotela poudariti vso grozotno praznoto take »duhovne situacije«, take abstrakcije pravega življenja, obenem pa tudi v to grobnico spustiti skromen, plesniv žarek pozitivno vrednote.

V O'Neillovem Hughieju je dal markanten lik Škof. Akademski »Don Juan« je bil literarni užitek svoje vrste sicer pa razstava mladega igralskega potenciala, ki ga je celjsko gledališče z novo sezono dobilo. Naj zdaj tu umetniško raste, naj nam da čim več lepega in velikega.

prof. Tine Orel

## Kulturne prireditve v organizaciji OTD Celje

2 OPERI, 1 OPERETA IN 2 VOKALNA KONCERTA — IZREDEAN ORGANIZACIJSKI USPEH OLEPŠEVALNEGA IN TURISTIČNEGA DRUŠTVA

Do letošnje sezone Olepševalno in turistično društvo ni prirejalo kulturnih prireditev, temveč je organiziralo veliko število zabavnih gostovanj, za katere je bilo pred leti izredno zanimanje. V sezoni 1960/61 pa je zanimanje za zabavne prireditve tako popustilo, da se je lotil propagandni odbor omenjenega društva posebne analize, s katero je ugotovil, da je Celju nujno potrebnih nekaj opernih gostovanj, kakšna opereta in mogoče še kvalitetni vokalni koncerti izven celjskih ansamblov.

Ko gledamo danes nazaj moramo ugotoviti, da analiza ni bila napačna, temveč je temeljito zadela v živo. Vseeno pa ni nihče pričakoval takšnega zanimanja za operne in operetne predstave, ki jih je bilo treba celo duplirati, čeprav za ceno sorazmerno velikih materialnih žrtv društva. Menim, da je prav, da na tem mestu poudarim ne samo veliko organizacijsko delo, ki je s temi prireditvami opravilo Olepševalno in turistično društvo, temveč tudi materialni obulob, ki ga je moralo prispevati za te prireditve in ki znaša preko 600.000 dinarjev. Pri tem pa moramo povedati, da so bile vse predstave razprodane, povprečna cena vstopnic pa je znašala 880 dinarjev, kar je zdaleč največja vstopnina na prireditvah v Celju sploh. Menimo, da je društvo storilo prav z organizacijo teh prireditev in sem prepričan, da izražam splošno željo Celjanov da naj društvo s temi prireditvami tudi nadaljuje.

Ta nekaj daljši uvod se mi je zdel potreben, ker sem hotel z njim seznaniti tiste, ki so menili, da društvo s temi prireditvami kuje dobiček pa tudi tiste, ki so dvomili v potrebo občasnih opernih gostovanj.

In še kratka ocena posameznih gostovanj:

JAKOV GOTOVAC:  
ERO S ONEGA SVETA

V decembru nam je mariborska opera predstavila znano Gotovočovo opero Ero z onega sveta. To zanimivo delo, prepleteno s folklornimi motivi, je bilo lepo podano, predvsem pa je ugajal zbor, ki je opravil svojo vlogo daleč nad povprečjem, s katerim so nam sicer solisti lepo in skladno predstavili naslovne vloge. Orkester pod taktirko umetniškega vodje opere V. Koblerja je muziciral eksaktno in je k uspehi izvedbi doprinesel svoj dober delež.

GIACOMO PUCCINI:  
MADAME BUTTERFLY

Za to gostovanje je vladalo tolikšno zanimanje, da so bile za predstavo napovedane za 10. marec vstopnice razprodane v enem dnevu, že mesec dni pred gostovanjem. Prireditelju ni preostalo ničesar drugega, kakor da se je dogovoril še za drugo predstavo. Tako smo gledali Madame Butterfly dvakrat, 10. in 11. marca, dvakrat v razprodanem gledališču.

K tej predstavi naj zapišemo, da je bila po našem mnenju črna zelo dobrih storitev mariborske opere, predvsem je ugajala Nada Zrimškova z imenitno odpeto in dobro igrano Madame Butterfly. Zadovoljivo so opravili svojo nalogo tudi ostali solisti Boško Lukeš kot Pinkerton ter Ada Thumova kot Suzuki. Dirigiral je Vladimir Kobler. Orkester je zvenel v uvodnem fugatu premalo izrazito, sicer pa dobro, večkrat mogoče premočno v škodo pevcem. Sicer pa smemo obe predstavi oceniti kot dve zelo dobri storitvi.

IVO TIJARDOVIČ:  
MALA FLORAMY

5. aprila nam je Zagrebško mestno gledališče »Komedijska« predstavilo znano Tijardovičovo opereto »Mala Floramy«, ki je šla doslej že okoli 800 krat preko gledaliških desk. Z izvedbo, ki jo smemo oceniti s solidnim povprečjem smo bili zadovoljni, predvsem z dinamiko in baletom. V naslovni vlogah so se nam predstavili:

Floramy sta imenitno kreirali alternativno Melita Kunc in Eda Kocelič, Mirka pa Džani Segina in Sime Mardesić. Zanimiv zabaven lik Šjora Bepa je podal Vlado Stefančič, ki je predstavo tudi režiral. Dirigent je bil Maks Mottl, scenograf Pero Mihano- vič, Koreograf pa Mili Stambuk.

Orkester pod vodstvom H. Mottla je dobro opravil svojo nalogo.

V serijo kulturnih prireditev, ki jih je v letošnji sezoni organiziralo Olepševalno in turistično društvo Celje moramo pristeti še dva vokalna koncerta in to koncert Korškega akademskega okteta in Slovenskega okteta.

KOROSKI AKADEMSKI OKTET se nam je predstavil že v jeseni, kot mlad, soliden vokalni ansambel. Z njegovim pestrim programom so bili obiskovalci prav zadovoljni.

SLOVENSKI OKTET bo zaključil meseca maja letošnje prireditve, ki jih je uspešno organiziralo Olepševalno in turistično društvo Celje. Prepričani smo, da bo ta zadnja prireditev dostojen zaključek letošnje prireditvene sezone, ki je daleč preseгла dosedanje in nam dokazala lepo kulturno raven Celjanov. In tega smemo biti pošteno veseli.

prof. Zoran Vudler

## Letošnja koncertna sezona v Celju

Tudi letošnja sezona smo imeli vrsto lepih koncertov, ki jih je organizirala celjska Glasbena šola po zaslugi njenega marljivega ravnatelja prof. Egora Kuneja. Koncertov je bilo šest za abonma, eden pa je bil izven abonmaja.

V abonmaju smo poslušali:

7. novembra — pianistko Dubravko Tomšič iz Ljubljane;

21. novembra — Gewandhaus — kvartet iz Leipziga;

12. decembra — violinista Igorja Ozima in pianista Marijana Lipovška iz Ljubljane;

6. februarja — basista Miroslava Cangalovića in pianista Dušana Trbojevića iz Beograda;

27. marca — altistko Georgio Davis iz New Yorka in pianistko Bredo Rajh iz Celja;

10. aprila — pianista Kendall Taylora iz Londona.

Izven abonmaja je bil 13. marca koncert profesorjev in učiteljev glasbene šole v Celju.

Teško je ugotoviti, kateri izmed navedenih koncertov je bil boljši, saj so bili vsi tako kvalitetni, da se o njih lahko izrazimo samo s priznanjem. Predvsem pa želimo z veseljem poudariti dejstvo, da so bili vsi koncerti dobro obiskani, kar je gotovo lepa kulturna legitimacija prebivalcev celjskega mesta.



# Halo, halo! Tukaj Mokri dol!

(Neresna zgodba)

Ali poznate kraj z imenom Mokri dol? To je vendar turistični kraj, ki vedno več gostov privablja v svoje prijazno naročje! Nudi jim obilo čistega zraka in sonca, v gostišču Pri divjem petelinu pa več sob z ležišči. Bližnji graščinski ribnik je spremenjen v kopalni bazen, okrog njega pa se razprostirajo zeleni nasadi s cvetličnimi gredami. V tem tako imenovanem parku je tudi nekaj eksotičnega drevja, pod njim pa vodijo z belim peskom posute stezice. Ob teh so postavljene lične klopce, ki se jih čez dan poslužujejo starejši gostje, zvečer pa jih zamenjajo parčki mlajših ljudi, tudi domačinov.

V Mokrem dolu sicer ni izvirov vroče ali kisle vode, pač pa gostišče vzorno skrbi za dobra vina in vedno sveže pivo, a na posebno zahtevo postreže tudi z brezalkoholnimi pijačami. Odlična kuhinja zadovoljuje goste celo z nekaterimi posebnostmi, kakor so to na primer znane »mokrodolske gibanice«. In seveda je za turiste tukaj uvedena tudi turistična taksa v dokaz, da je to zares kraj takšne vrste.

V kraju deluje tudi društvo, ki mu je na skrbi domači turizem. Človek bi menil, da v njem vlada popolna enotnost v vseh pogledih, toda temu ni docela tako. Že na dveh društvenih občnih zborih se je pojavila opozicija! Prava opozicija, ki številčno sicer ni močna, a je vendar treba z njo računati!

Ta opozicija je — tovariš Urh Kravarič, starejši človek, vendar še zelo živahen in zgovoren. Predlanskim si je v Mokrem dolu zgradil udobno hišico in se v njej naselil. Kot samec si je kupal sam, le včasih mu je prišla pomagat neka postrežnica — domačinka. Mnogo let je bil trgovski potnik in prehodil je polovico Evrope in bil je celo v Egiptu. Zdaj je prejemal pokojnino.

Takoj je pokazal dosti zanimanja za lepšavo kraja in za turizem. Hitro se je včlanil v društvo in je odbornikom namignil na to, da nima sorodnikov, zato pa naj bi društvo postalo nekoč njegov glavni dedič. Tako bi po njegovi smrti mogla njegova hiša postati društveni dom. To je bila prikupna zamisel in seveda je bil Kravarič nemudoma kooptiran v odbor društva. Skoraj na vsaki seji je prihajal na dan s predlogi, ki pa so bili večinoma neizvedljivi ali zaradi občutnih stroškov ali po zgrešeni zamisli. Vse to pa je kazalo na to, da je bil njihov avtor v nekem pogledu svojevrsten posebež.

In tako je Urh Kravarič tudi na lanskem občnem zboru nastopil s kritičnimi, a nedvomno pretiranimi predlogi. Kaj vse je povedal!

Odbor društva da je premalo skrbel za varstvo morale, zlasti pa si je oči zakrival pred marsičem, kar se je dogajalo v parku! Ta, da je postal pravcavo zbirališče mladih parčkov, ki ogrožajo moralo najraje v poznih večernih urah. Okoli vseh klopc tam da je treba posekati drevje in grmičje ter tja postaviti svetilke z močnimi žarnicami. Kakor imamo v parku napis ČUVAJTE NASADE! tako naj bi se k vsaki klopci namestila še tabla z napisom ČU-

VAJTE MORALO! Treba bi bilo v službo sprejeti človeka, najbolje upokojenega žandarja, ki bi v poznih večernih urah tam nadzoroval obnašanje parčkov. Imel naj bi na razpolago tudi brizgalno cev, napeljšano iz kopalnega bazena. Hladni vodni curki iz nje naj bi razganjali parčke, ki bi se po klopek objemali in poljubljali, če bi že na prvi poziv ne hoteli prenehati s pohujšljivo dejavnostjo in se raziti.

Kravaričevim predlogom se je občni zbor veselo namuzal, mlajši člani pa so le s težavo zadrževali glasen smeh. Delovni predsednik, ki je vodil občni zbor, pa je na prav diplomatski način vse te predloge prepustil novemu društvenemu odboru. Ta naj razpravlja o njihovi morebitni realizaciji. In tako so bili predlogi pokopani.

Takšno ravnanje je Kravariča seveda ugnevalo. Morda prav zato je sklenil maščevati se društvu in se je — oženil s svojo postrežnico. Ta je zdaj k hiši pripeljala svoje tri že odrasle nezakonske otroke in zagospodovala nad njim tako zelo, da je odslej precej zanemarjal delo v društvu. Da bi njegova hiša postala kdaj društveni dom, o tem zdaj ni moglo biti več govora.

Na letošnjem občnem zboru pa se je tovariš Kravarič pojavil z novim predlogom. Poslušajte o čem vse je govoril!

Dogaja se, da kljub opozorilu ČUVAJTE NASADE! v mokrodolskem letoviškem parku kdo utrga kako žlahtno cvetlico ali jo celo s korenino vred izpulji iz grede in odnese. Sam je pri takšnem zločinskem početju zasabil skupino otrok. Ogorčen je s palico pohitel za njimi, a so mu utekli.

V življenju je dosti potoval in lahko je občudoval prekrasne cvetlične nasade v Švici, Franciji in Nizozemski. Noben otrok se tam ne dotakne cvetja v parkih. Zakaj ne? Zato ne, ker so v javnih parkih tam povsod postavljene tablice s svarilnimi slikami in verzi izrecno za otroke. Ali ne bi kazalo tudi v Mokrem dolu posnemati takšen koristen zgled? Vsekakor!

Da pa bi takšno akcijo pospešil, je sam ne brez truda sestavil nekaj primernih napisov v verzih. Otroci, ki se bodo cvetju približali z nepoštenim namenom, bodo najprej prebrali napis sredi cvetlične grede. Pri tem se bodo zbal posledic, ki bi jih zanje imele poškodba nasadov, in bodo v hipu pobegnili. Glejte, takšne štiri napise je predlagal:

Ce cvetje trgaj boš,  
te vzame črni mož!  
Kdor tu bo pipal lepe rožice,  
ga iz bazena krokodil požre!  
Ce boš nasade uničeval,  
odnese v košu te bavbav!  
Le mir cveticam daj,  
vse vidi policaj!

Vse te verze prepušča društvu v brezplačno uporabo! Občni zbor se je polglasno hahljal. Predsednik je sicer pohvalil Kravaričevo skrb za varstvo nasadov, vendar je imel pomisleke:

Ti verzi da ne bodo vplivali na današnje otroke, ki niso več predanji mysticismu in ne verujejo v črne može in bavbave. Tudi grožnji s krokodilom bi se le posmehovali. Moglo pa bi se zgoditi,

da se kak lahkovoren turist vendarle ustraši krokodila v bazenu in pobegne od tod, kar bi bilo lokalnemu turizmu v škodo. Odveč je tudi pretnja s policajem, ko vsak otrok že ve, da so policaji živeli le v davnih Cefizeljehv časih.

Še je Kravarič branil svoj predlog, češ da je sam vse do svojega osemnajstega leta veroval v črne može in bavbave, nevarnega nilskega krokodila pa je v Egiptu videl na lastne oči, a policaj mu je bil v verzu potreben pač zaradi rime na -aj! Ugotovil pa je, da tudi letošnji občni zbor žal ne posveča dovolj zanimanja njegovim tehtnim predlogom. Zato da bo dobro premislil, ali še dalje ostane član takšnega društva ali ne.

Nato je bila prebrana nova kandidatna lista članov odbora in je med imeni bilo tudi Kravaričevo. Lista bi bila z javnim glasovanjem gotovo v celoti sprejeta, a je on zakrivil tu usodno napako. Zahteval je namreč tajno glasovanje z listki in je pri tem prejel en sam glas, ki je bil — njegov lastni!

Takšen poraz ga je vidno užalostil, vendar ni klonil. Se se je javil k besedi z obljubo, da bo za prihodnji občni zbor pripravil nove, dosti ostrejšje predloge in z njimi izzval odločitev v društvu. Želi samo, da bi uro končnega obračuna čez lebo dni dočakal živ, zdrav in čvrst.

Na to izjavo so mu zborovalci živahno zaploskali, kakor da mu sami privoščijo še dolgo vrsto let življenja. Moral se je rahlo nasmehniti. Bil je videti zadovoljen s tem vsaj majhnim dokazom pozornosti, posvečene njegovi skromni osebi.

Društvu v Mokrem dolu želimo mnogo nadaljnjih uspehov!

Fran Roš

## Katere knjige so celjani v letu 1962 najbolj kupovali

V celjskih knjigarnah smo se pozanimali, katere knjige so Celjani v lanskem letu največ kupovali.

Poslovalnica Državne založbe Slovenije, Trg V. kongresa nam je sporočila naslednje podatke:

1. Andrič: Most na Drini — 130 izvodov;
  2. Zane Grey: Zbirke — 95 izvodov;
  3. Wambrechtsamer: Danes grofje Celjski — 45 izvodov;
  4. Tolstoj: Ana Karenina, I., II. del — 22 izvodov.
- Poslovalnica Mladinske knjige, Stanovalova ulica pa:
1. Ana Karenina, I., II. del;
  2. Ljubimec Lady Chatterly;
  3. Celjski grofje.

Pripominjamo še, da so prodali največ Slovenskega pravopisa, ki je bil vsekakor bestseller 1962. K tem zanimivim podatkom omenimo še, da knjigarna »Naša knjiga« ni smatrala za potrebno, da bi nam sporočila podatke o pri njih prodanih knjigah. Tako je ta prikaz žal nepopolen.

## Pripombe k televizijskemu programu

Radio-televiziji Ljubljana smo z našim pismom 99/63 z dne 5. 3. t. l. posredovali več pripomb naših članov. Naši člani so imeli več pripomb. Predvsem so želeli, da bi premaknili tečaj tujih jezikov na kasnejšo uro, da bi dodali še tečaj francoskega in nemškega jezika, da bi opustili oddajo »Studio-uno« in namesto nje prevzeli oddajo »cansonissima«, da bi predvajali več operne in operetne glasbe in manj slabih popevk in popevkarjev, da bi dnevnika posredovala več dokumentarnih posnetkov in manj branja napovedovalca ter da bi bila na vremenski karti označena tudi temperatura v našem mestu.

## Letošnje pustne prireditve

Za letošnje pustne prireditve je bilo tolikšno zanimanje, da Narodni dom ni mogel sprejeti vseh Celjanov, ki bi radi prisli na te popularne prireditve Olesvalnega in turističnega društva.

36. maskarada je tudi tokrat zelo uspešna. Bilo je nekaj nad 65 mask, nekatere prav zanimive. Prve nagrade za najbolj originalno masko niso podelili, drugo nagrado v znesku 20.000 dinarjev pa sta dobili maski iz Stor, ki sta predstavljali kokoš in petelina. Razdelili so tudi še 10 drugih lepih nagrad. Veliko zani-



manje je vzbudil originalni par dame in gospoda, ki sta se predstavila tudi s twistom. Nasploh je bilo opaziti, da se twist čedalje bolj širi in si pridobiva privrženec tudi med starejšimi. Na letošnji maskaradi so za uvod pripravili tudi krajši zabavni program.

V nedeljo popoldne so bile v Narodnem domu maskerade za najmlajše, najprej za cibicane in nato še za pionirje. Na cibicanski maskaradi je bilo 85 mask, na pionirski pa 125 ter zelo veliko gledalcev. Najlepše maske so bile na cibicanski maskaradi. Tako na cibicanski kakor pionirski maskaradi je bilo razdeljenih 10 nagrad. Na pustni ponedeljski je bila v Narodnem domu še posebna maskarada za mladino, ki je bila imenitno obiskana, mask pa je bilo 58.

Na vseh maskaradah so nastopile tudi trio Berghaus iz Stor pod vodstvom Filipa Leskovška. Igral je dober domači Goršičev ansambel, v baru pa Čim-bum.

Za zaključek lahko omenimo predvsem to, da so bile letošnje maskerade zelo dobro obiskane, da je bilo tudi mask še precej, da pa so bile maske zelo skromne v domiselnosti in mnogo premalo živahne. Poglejmo samo maski damo in gospod — koliko prijetnega razpoloženja sta ustvarila. In kako bi bilo prijetno, če bi bilo na maskaradi več originalnih in živahnih mask? Mogoče jih bo več prihodnje leto?

Vsekakor smo z letošnjimi 36. tradicionalno, 5. cibicansko, 8. pionirsko in 3. mladinsko lahko zadovoljni, želimo pa, da bi bile prihodnje leto še kvalitetnejše.



Danica, Slavica in Hilda iz Stor, trio Berghaus, so se ob spremljavi trav. Lokovška že lepo uveljavile kot pevke. Nastopile so na vseh maskaradah našega društva.

## Hotel Celeia

obvešča, da ima vsak večer godbo in ples v svojih lepo urejenih prostorih. Solidna postrežba, solidne cene, lepo urejen vrt.

## Hotel Evropa Celje

priporoča svojo odlično kuhinjo in opozarja na svoj gastronomski kolerdar. Vsak dan koncertna in plesna glasba. Lepo urejen vrt in vrtna dvorana.



## »Et meminisse iuvat«

(»DEUTSCHES HAUS«, HUGO WOLF in slovenska pozabljenost).

Latinski naslov tega zapisa naj nam govori: pomnimo in ne pozabimo! - njegov podnaslov pa je namenjen današnji generaciji Celjanov, v prvi vrsti mladini, ki mora poznati zgodovino borbe svojih prednikov za goli obstanek na lastnih tleh. Da, za goli obstanek, saj se je celjsko nemštvo s pomočjo avstrijskega vladnega aparata z vsemi, tudi najnižkotejšimi sredstvi prizadevalo nasilno ponemčiti Celje, njegovo okolico in vso Spodnjo Štajersko. Z gospodarskim pritiskom in z močjo kapitala so skušali spraviti pod svojo oblast in neodvisnost slovenskega kmeta in delavca, obrtnika, trgovca in intelektualca, njihovim otrokom pa s pomočjo nemških šol iztrgati iz mladih src ljubezen do materinega jezika in jih na tak satanski način od-tujiti lastnemu narodu. Ta borba za biti in ne biti je trajala vse do druge svetovne vojne, ko so menili, da so z izselitvijo Slovencev, s priključitvijo Spodnje Štajerske Hitlerjevemu nemškemu rajhu in s fizičnim iztrebljenjem tistih, ki bi se temu drznili upirati, končno dosegli svoj cilj. In da ni bilo zmage osvobodilnega boja in upora vseh jugoslovanskih narodov proti nasilju nemškega barbarstva, bi danes Slovencev ne bilo več, na naših tleh pa kjer so stoletja prebivali naši predniki, obdelovali svojo ljubljeno zemljo in se upirali nasilnemu prodiranju tujcev, bi gospodarili naši stoletni tlačitelji.

Meminisse iuvat - da, nikoli ne smemo pozabiti, da nam je tujec hotel ugrabiti našo zemljo in da se ni strašil nobenega sredstva, s katerim bi končno dosegel svoj cilj.

»Durch muss des Kieles Erz!« - »prodreti moramo!« - tak je bil napis na poslopju trdnjave celjskega nemštva »Deutsches Haus« ob njegovi otvoritvi leta 1906. Ta nemška trdnjava kvari še danes s svojo nemško arhitektoniko lepoto našega mesta in skrajni čas je že, da se merodajni činitelji vendar enkrat odločijo, da se ta spomenik nemškega prodiranja preuredi tako, da ne bo kvaril lepote slovenskega Celja!

»Deutsches Haus« je bil simbol germanizacije našega življenja na Spodnjem Štajerskem. Za njegovo zgradbo so leta zbiral sredstva med vesoljnim nemštvom, dokler ni bil zgrajen in z velikimi slovesnostmi izročen svojemu peklenskemu namenu leta 1906.

Ideolog borbenega nemštva in kulturni ataše za prodiranje vsemuške miselnosti v Slovenijo, celjski odvetnik dr. Fritz Zanger je leta 1933 izdal knjigo »Künstlergäste (»Obiski umetnikov«), iz katere se lahko prepičemo, s kakšno taktiko so s svojo germanizacijo nadaljevali tudi v stari Jugoslaviji in pripravljali v Celju in na vsem Spodnjem Štajerskem pot dogodka v letu 1941., namenjenim fizičnemu uničenju slovenskega naroda. Ker je knjiga izšla v Jugoslaviji (v Celju), je njen avtor sicer spremenil taktiko in skrival svoje podtalno delovanje pod krinko ogrožene nemške narodne manjšine v novi državi. V avstrijskih časih so nastopali odkrito kot gospodarji v naših krajih nad »manjvrednim« slovenskim življenjem, ki ga

je treba iztrebiti z nasilno germanizacijo, zdaj pa so naenkrat postali brezpravna narodna manjšina. V bistvu se seveda ni nič spremenilo in pod plaščem brezpravne nemške manjšine v novi državi so z novo taktiko nadaljevali staro ofenzivo, pri čemer jim je v največji meri pomagal kapital denarnih mogotcev Westna, Rakuscha, Stigerja in drugih. Vsi ti načrti so se kovali in realizirali na razne načine v trdnjavi »Deutsches Haus«.

Eno najuspešnejših sredstev za dosego njihovih ciljev so bile na videz kulturne, v resnici pa izrazito politične prireditve v obliki velikih koncertov, na katere so vabili goste iz Gradca, Dunaja in Nemčije (»Wiener Sängerknaben«, Schubertbund« itd.). Med temi gosti so bili ljudje, s katerimi so Zanger in njegovi kovali načrte za uničenje Slovencev. Kratkovidni državniki stare Jugoslavije tega seveda niso, ali bolje, niso hoteli videti.

Rekli smo že, da so za zgradbo poslopja »Deutsches Haus« pripevali v najrazličnejših oblikah Nemci vsega sveta. Iz knjige dr. Zangerja izvemo, da je bil med njimi tudi skladatelj Hugo Wolf, ki je bil kot sin slovenske matere in nemškega očeta rojen v Slovenjem Gradcu in je umrl l. 1903. na Dunaju. Ne da bi hoteli odrekati Wolfu priznanja mojstrstva modernega samospeva, moramo



poudariti, da Slovenci nimamo z njim nobenega drugega stika kot to, da je bil rojen na naših tleh. Še otrok je prišel na Dunaj, kjer je do svoje smrti posvečal svoje velike talente nemški glasbeni kulturi. Svoje ožje domovine se je spomnil šele takrat, ko je šlo za zgradbo tiste trdnjave v Celju, v kateri so se po njeni dograditvi kovali načrti za ponemčenje Spodnje Štajerske. Takole piše dr. Zanger o tem v svoji knjigi (stran 136.): »Najzanimivejša in najdragocenejša zveza mojstra z našim mestom pa je bila ustvarjena s tem, da je Hugo Wolf daroval eno svojih najlepših pesmi »Spominjam često se minulega življenja...« kot temeljni kamen za zgradbo poslopja »Deutsches Haus« v Celju. Posvetilo te globoko občutene pesmi, polne zmagoslavja, za zgradbo poslopja »Deutsches Haus« je brez dvoma najznačilnejši in najlepši spomin celjskih Nemcev na svojega velikega rojaka.«

Tako dobesedno dr. Zanger.

## Spomini na nekdanje Celje

### Gledališko življenje

Do prve svetovne vojne so bile v Celju stalne nemške gledališke predstave. Mestna občina je za vsako gledališko sezono sklenila pogodbo ali z nemškim gledališčem v Ljubljani ali Mariboru, Celovcu ali drugod. Gostovanja so bila dvakrat tedensko, ena, včasih dve opereti, od časa do časa tudi opera; ena predstava tedensko pa drama, veseloigra, komedija ali kaj sličnega. Pri operetah je sodelovala mestna godba. V mestno gledališče so zahajali tudi nekateri Slovenci, ki so imeli celo stalne prostore v ložah.

Slovensko gledališko življenje pa se je razvijalo v Narodnem domu. Od časa do časa so pod okriljem Celjskega pevskega društva uprizorili kako narodno igro: Legionarje, Rokovnjače, Desetega brata, Martina Krpana in še kaj drugega. Tu in tam so gostovali v Celju člani Deželnega gledališča iz Ljubljane. Bolj pogoste gledališke predstave so bile od leta 1911 dalje, ko so v Celju ustanovili Dramatično društvo.

### Kje je bila slovenska tiskarna

V Celju sta bili do leta 1918 dve tiskarni, slovenska in nemška. Slovensko tiskarno je ustanovil tiskar Dragotin Hribar. Ta tiskarna je obratovala v enonadstropni hiši, ki je stala na prostoru, kjer je zdaj Ljudski magazin. Hribar je izdal časopis »Domovina«. Ko se je Hribar odselil v Ljubljano, so v Celju uredili večje tiskarsko podjetje Zvezno tiskarno, ki je do okupacije obratovala v Kocbekovi ulici, kjer je bila do nedavna mlekarna. »Domovina« je izhajala do konca leta 1908 še v novi tiskarni. V letih 1909 in 1910 pa je Celje imelo svoj dnevnik, ki je izhajal pod naslovom »Narodni dnevnik«. Nekaj časa je v tej tiskarni izhajal tudi v slovenskem duhu pisan nemški časopis »Südsteirische Volksstimme«.

### »Srbske polhovke«

V zimi 1908/1909 so Slovenci v Celju pričeli nositi polhovke, ki so jih naročili z Dolenjske. Pol-

Zapisali smo že, da upoštevamo v polni meri Wolfovo glasbeno ustvarjalnost, še enkrat pa poudarjamo, da Slovenci z njim nimamo drugih stikov kot to, da se se je s svojim prispevkom za »Deutsches Haus« vključil med tiste, ki so snovali naše popolno uničenje, zato ni nobenega povoda, da bi mu bili za karkoli hvaležni, čeprav je bil rojen v Slovenjem Gradcu, kjer so mu naši ljudje odkrili spominsko ploščo.

Meminisse iuvat! — Pomnimo in ne pozabimo!

»Deutsches Haus« — trdnjava nemškega prodiranja, je po svojem zunanem izgledu še zmeraj takšna, kakršna je bila ob svoji otvoritvi. Skrajni čas je, da se merodajni činitelji slednjič zga-nejo in s preureditvijo tega poslopja dokažejo, da hoče biti Celje ne samo lepo, temveč v resnici tudi slovensko mesto!

mr. Fedor Gradišnik

hovke so bile take, kakršne nosijo mnogi še zdaj. Nemci so stikali glave, saj to so vendar »srbske kape«.

Nezaslišano, da si upajo Slovenci tako predrzno izzivati in kvirati ugled nemškega Celja. Polhovk pa je bilo vedno več. Kako preprečiti nošnje tega izzivalnega pokrivala? Znašli so se na magistratu. Naročili so polhovke za vse mestne delavce in cestne čistilce ter jih brezplačno razdelili z naročilom, da jih morajo vsi nositi. To bo zadosten povod, da bodo Slovenci prenehali z izzivanjem. Vendar se to ni zgodilo. Svojege namena niso dosegli, delavci pa so bili veseli, da so prišli brezplačno do toplega pokrivala.

### 6. november 1918

Ob nastanku Jugoslavije leta 1918 so v vseh večjih krajih Slovenije proslavljali nastanek nove države s krajevnimi narodnimi prazniki. Tako je tudi Celje do-lučilo za svoj praznik 6. novem-ber. Bil je krasen jesenski dan. V mesto je prišlo mnogo ljudstva iz bližnje in daljne okolice. Dopolodne je bila slavnostna povorka po mestnih ulicah, popoldne pa ljudska zabava v vseh prostorih Narodnega doma. Zvečer je odšla pod poveljstvom nadporočnika Franja Malgaja prva četa prostovoljcev na Koroško. Četa je ostala na Koroškem do spomladi 1919, ko jo je avstrijski Heimwehr v bojih porinil skoraj do Šoštanj. V teh bojih sta padla Malgaj in Srečko Puncer.

Celjski Nemci so triumfirali, pričakovali so sigurno zasedbo Celja po Avstrijcih, kar pa je preprečila srbska vojska, ki je prišla na pomoč. Zaradi sigurnosti je slovenska oblast tiste dni zaprla nekaj celjskih Nemcev kot talce med njimi tudi bivšega »Amtsvorstanda« na občini dr. Otto Ambroschitscha, ki je v internaciji od kapi zadet umrl.

### Joseph II.

»Slava tebi, ki si nas kmete lju-bil...« je bilo seveda v nemščini napisano na spomeniku cesarju Jožefu II., ki je stal na trgu pred Narodnim domom. Na odstranitve tega spomenika ob nastanku Jugoslavije ni nihče mislil, saj je stal na istem prostoru še do konca leta 1918. V novoletni noči pa ga je zmanjkalo. Navdušena mladina mu je za vrat navezala vrv in Joseph II., ki je »kmete ljubil«, se je zvrnil v novo zapadli sneg. Končal pa je v delavnici ključavničarja Rebeka.

(Se nadaljuje.)  
Milan Cetina

### PROSPEKTI IN CENIK

Vse, ki se zanimajo za dopust na Celjskem turističnem področju obvešča Celjska turistična zveza, da jim bo brezplačno poslala cenik in prospekt, če ji bodo to željo sporočili na naslov: Celjska turistična zveza, Celje, poštni predal 94.



## Alojz Rihteršič

KDAJ IN KJE STE BILI ROJENI?  
25. 5. 1884 v Dobrničju na Dolenjskem.

KJE STE SE SOLALI IN KJE STE SLUŽBOVALI?

Osnovno šolo sem obiskoval v Srednji vasi v Bohinju, gimnazijo v Kranju, gozdarsko šolo v Idriji. Služboval sem pri gozdnih upravah v Radovljici, Klanju in na Bledu, na okrajih v Radovljici, Ljubljani in Celju ter na ministrstvu za gozdarstvo LRS.



OD KDAJ STE V CELJU, KOLIKO CASA STE ČLAN OTD IN KAJ SODITE O DELU DRUŠTVA?

V Celju sem od 11. januarja 1919. V društvo sem vstopil še istega leta in sem bil vsa leta društveni odbornik. Imel sem funkcijo tajnika, podpredsednika, najdlje pa društvenega gospodarja. Precej sem sodeloval pri gradnji gostišča Stari grad in pri povojnih ureditvenih delih na Starem gradu. Društvu želim, da bi ohranilo v dejavnosti dosedanje vnemo. Posebna moja želja pa je dobra cesta na Stari grad in izgradnja rekreacijske postojanke »Na gričku«.

## Opomba urednika

Alojz Rihteršič je eden redkih članov našega društva, ki je član vse od njegove ustanovitve po prvi vojni. Posebej želimo poudariti, da je bil tudi vsa leta društveni odbornik ter da ima zelo veliko zaslug za društvene uspehe med obema vojnama in po osvoboditvi, predvsem za lepo ureditev Kocenovega trga, obnovo vodnega stolpa ter gradnjo gostišča na Starem gradu. Med obema vojnoma je bil tudi odbornik osrednje Slovenske tujkoprometne zveze, po vojni pa tudi član upravnega odbora Turistične zveze Slovenije. Za njegove zasluge je bil jubilat na lanskeoletnem obnem zboru izvoljen za častnega člana našega društva. Turistična zveza Slovenije pa ga je že pred leti odlikovala z najvišjim turističnim odlikovanjem, z zlatim znakom za turistične zasluge.

## Frankolovo

Na Frankolovem smo bili pridni tudi pozimi. Proučili smo vse možnosti, kako bi se povečali zanimanje za turizem v našem kraju. Med drugim smo pričeli s pripravami za gradnjo primerne, večjega kopalnega baze. Občinski ljudski odbor Celje je naročil urbanistični načrt, za oddajanje sob smo pridobili še nekaj naših članov, ki pa bi radi kredit za njihovo ureditev. Nadaljevali smo tudi z urejevanjem turistične postojanke v Črešnjicah, ki bo letos založena tudi z imenitno domačo kapljico.

### ROGAŠKA SLATINA

Zelodčne bolezni lahko zdravite tudi doma z odlično, zdravilno mineralno vodo iz Rogaške Slatine. Vrelci TEMPEL, STYRIA in DONAT. Te mineralne vode dobite v vseh trgovinah. V gostilnah zahtevajte povsod Rogaško Slatino.

## Mozirje

Delovanje našega turističnega društva v zimskem času na zunaj ni bilo vidno, pač pa je notranje društveno življenje teklo nemoteno dalje. Na sejah in sestankih smo pretresali potek turistične sezone minulega leta od vseh strani. Odbor je koval načrte za novo sezono. Zlasti smo se bavili s vprašanjem, za čim bolj smotrno ureditev našega kopališča, našega weekend naselja ob Savinji ter nasade ob kopališču in v trgu. Prav tako društvo ni zanemarilo stikov z zasebniki, ki oddajajo postelje poleti našim gostom. Gostinci so prejeli od nas pobude, kako naj izboljšajo svoje poslovne lokale, da bodo ti čim udobnejši in čim lepše urejeni. Pri trgovski mreži smo se pozanimali, če ima pač dovolj razglednic in spominčkov na voljo turistom. Ako ne, naj si jih pravočasno oskrbijo. Zastopniki društva so že obiskali in še bodo hišne lastnike v trgu in v okolici, da odstranijo v okolju svojih stavb razne nedostatke, ki kazijo sicer lepo lice našega kraja. Društvo je navezalo dobre stike s tukajšnjim hortikulturnim društvom, ki prav živahno deluje. Na seje smo namreč vedno vabili tudi predstavnike tega društva.

Okoli kopališča smo začeli s prvimi očistevalnimi deli, kjer so marljivo pomagali člani turističnega krožka na osnovni soli. Franjo Vajd

### OBCNI ZBOR TURISTICNEGA DRUŠTVA MOZIRJE

V ponedeljek, dne 15. aprila so se zbrali Mozirjani k občnemu zboru svojega turističnega društva. Po izčrpnem poročilu predsednika Vajda, kar ni hotelo biti konca živahni razpravi v kateri so terjali lepo ureditev kraja, grajali napad Celjskega tednika na dobro vodeno in vzdrževano gostišče »Pod celinami«, predvsem pa so z zanimanjem sledili izvajanjem predsednika občinskega ljudskega odbora ing. Korberja, ki je obrazložil prizadevanja občinskega ljudskega odbora za razvoj turizma v Gornji Savinjski dolini. V imenu Celjske turistične zveze je pozdravil občni zbor glavni tajnik prof. Zoran Vudler, ki je očrtal predvsem naloge društva v bodoči poslovni dobi. Občni zbor je pokazal, da imajo v Mozirju velik interes za uspešen razvoj turizma.

### OBCNI ZBOR TURISTICNEGA DRUŠTVA VELENJE

V petek, dne 12. aprila je bil v dvorani delavskega sveta rudnika lignita občni zbor Turističnega društva Velenje. Po poročilu predsednika Lapa so sodelovali v razpravi številni člani društva. Najzanimivejša je bila razprava tov. Zavolovska o šaleškem gradu, tov.



Na sliki: ribič ob velenjskem jezeru. Foto Pajk

Tanjška o mladinskem turizmu in tov. Jerihe o olepševalni dejavnosti društva ter o številnih možnostih turizma v Velenju. Ob zaključku obnega zborja je prof. Vudler predvajal 150 izredno lepih barvnih diapozitivov celjskega turističnega področja.

### VARTEKS KONFEKCIJA

poslovalnica Varteks v Celju sporoča, da ima bogato izbiro odličnih konfekcijskih oblik po najnižjih cenah. Vabimo vas na brezobvezen ogled.

## Cene v glavni sezoni 1963

| Kraj                 | Objekt               | Število ležišč | Cena prenoč. | Cena pensiona | Tur. taksa |
|----------------------|----------------------|----------------|--------------|---------------|------------|
| CELJE                | Hotel Celeia         | 120            | 1150—1250    | 2200—2400     | 40         |
|                      | Hotel Evropa         | 60             | 1250—1438    | 2000          | 40         |
|                      | Rest. »Ojstrica«     | 12             | 440—495      | 1240—1350     | 40         |
|                      | Celjska koča         | 49             | 400          | 1100          | 20         |
| ROGAŠKA SLATINA      | Zdravilišče          | 539            | 760—1400     | 1760—2800     | 50         |
|                      | ZGP-Slov. dom        | 104            | 1200—1400    | 2600—2800     | 50         |
|                      | Ljubljani. dom       | 51             | 910—1100     | 1900—2300     | 50         |
|                      | Soča                 | 79             | 900—1100     | 2100—2300     | 50         |
|                      | Slatinski dom        | 70             | 760—900      | 1760—2100     | 50         |
|                      | Beograj. dom         | 91             | 760—900      | 1760—2100     | 50         |
|                      | Bohor, Turist        | 54             | 650—800      | 1650—1800     | 50         |
|                      | Trst                 | 35             | 760—900      | 1760—2300     | 50         |
|                      | Privatne sobe        | 300            | 350—650      | —             | —          |
|                      |                      |                |              |               |            |
| DOBRNA               | Zdravilišče          | 550            | 300—700      | 1400—1800     | 45         |
|                      | Privatne sobe        | 283            | 300—570      | —             | 45         |
| LAŠKO                | Zdravilišče          | 256            | —            | 2220          | 30         |
|                      | Hotel Savinja        | 40             | 700—800      | 1400—1600     | 30         |
|                      | Rest. »Hum«          | 7              | 700—800      | 1400—1600     | 30         |
|                      | Privatne sobe        | 42             | 300—400      | —             | 30         |
|                      | Smohor               | 50             | 100—250      | 1000          | 30         |
|                      |                      |                |              |               |            |
| RIMSKE TOPLICE       | »Stara pošta«        | 37             | 500—700      | 1200—1500     | 30         |
|                      | Privatne sobe        | 56             | 300—350      | —             | 30         |
| GORNJI GRAD          | Weekend naselje      | 38             | 200—250      | —             | 30         |
|                      | Gostilna Trobec      | 14             | 200          | 900           | 30         |
|                      | Gostilna Zmavec      | 13             | 200          | 900           | 30         |
|                      | Gostilna Stiglic     | 2              | 200          | 900           | 30         |
|                      | Gostilna Hren, Sokat | 7              | 250          | 950           | 30         |
|                      |                      |                |              |               |            |
| VELENJE              | Hotel »Paka«         | 75             | 875—1150     | 1945—2265     | 50         |
|                      | Rest. »Jezero«       | 64             | 300—500      | 1510—1580     | 50         |
| LJUBNO               | »Planinka«           | 22             | 300—350      | 1000—1100     | 30         |
|                      | »Savinj. alpe«       | 4              | 260          | 1000          | 30         |
|                      | »Pri Rezarju«        | 7              | 250          | 1000          | 30         |
|                      | »Pri Lisjaku«        | 7              | 250          | 1000          | 30         |
|                      | Gost. Klemenšek      | 8              | 250          | 1000          | 30         |
|                      | Privatne sobe        | 120            | 250—300      | —             | 30         |
|                      |                      |                |              |               |            |
|                      |                      |                |              |               |            |
| MOZIRJE              | Gost. na trgu        | —              | —            | 950—1200      | 30         |
|                      | Gost. »Pod Celinami« | 2              | 350          | 950—1150      | 30         |
|                      | Privatne sobe        | 48             | 250—350      | —             | 30         |
|                      | Weekend naselje      | 15             | 400          | —             | 30         |
| SOŠTANJ              | Kajuhov dom-hotel    | 29             | 400—600      | 1250—1400     | 50         |
|                      | Prenoč. Pibernik     | 6              | 300          | —             | 50         |
|                      | Podj. »Sloga«        | —              | —            | 1250—1400     | 50         |
| PREBOLD              | Weekend naselje      | 24             | 360          | 1210          | 30         |
|                      | Privatne sobe        | 12             | 360—400      | 1210—1250     | 30         |
| KOZJE                | Olga Resnik, gost.   | 6              | 200—300      | 800—1000      | 20         |
| BRASLOVČE            | Gostilna             | 5              | 300—350      | 950           | 30         |
|                      | Privatne sobe        | 9              | 280—360      | —             | 30         |
| VITANJE              | Gost. Naraks         | 5              | 300          | 900           | 30         |
|                      | Gost. Pirh           | 7              | 300          | 900           | 30         |
|                      | Gost. Petelinšek     | 2              | 300          | 900           | 30         |
|                      | Gost. Rupnik         | 2              | 300          | 900           | 30         |
| PLANINSKE POSTOJANKE | Celjska koča         | 49             | 400          | 1100          | 20         |
|                      | Plan. d. Log. dol.   | 161            | 400—500      | 1400          | 20         |
|                      | Mozir. koča/Gol.     | 131            | 200—400      | 1000          | 20         |
|                      | Dom na Okrešlju      | 82             | 200—400      | 1000          | 20         |
|                      | Dom na Korošici      | 59             | 200—400      | 1000          | 20         |
|                      | Dom na Svetini       | 18             | 300          | 1000          | 20         |
|                      | Tomčkov d./Lisca     | 31             | 270—450      | 1100          | 20         |
|                      | Dom na Slemenu       | 95             | 100—500      | 1050—1150     | 20         |
|                      | Dom na Kozjaku       | 50             | 200—400      | 900—1200      | 20         |
|                      | Dom na Smrekovcu     | 71             | 250          | 800           | 20         |

## TRGOVSKO PODJETJE »MODA«

Vam nudi v svojih trgovinah Volna, Manufaktura, Solčava, Vesna, Drogerija in Parfumerija moško in žensko metrsko blago, moško in žensko ter otroško konfekcijo, pletenine, galanterijo in parfumerijo

### V POSEBNI TRGOVINI

#### »BABY«

pa vse, kar rabite za vaše najmlajše

### VELETRGOVSKO PODJETJE

## »Tehnomercator«

priporoča bogato izbiro tehničnega blaga.

Radijski aparati, gramofonske plošče, televizorji, pralni stroji, hladilniki, boilerji, porcelan, steklovina, čistilna sredstva.

POSLUŽUJTE SE UDOBNIH ZVEZ IN SODOBNIH PREVOZOV, KI VAM JIH NUDI S SVOJIMI SODOBNIMI AVTOBUSI PODJETJE

Autobusni promet Celje



# Tribuna Olepševalnega in turističnega društva



Smerokazi so v Celju že nekaj let precej zanemarjeni. Fotografija nam kaže, kako so izgledali letošnjo pomlad. Kdo je odgovoren za to malomarnost?



Majavo stoji ta prometni znak, pa se nihče ne zmeni, da bi ga poravnal. Se poseben problem pa predstavlja zgradba v ozadju, ki jo bodo končno le pričeli popravljati.



Ta motiv je bil posnet dne 22. marca 1963 Na okopih in predstavlja nekdanje javno stranišče z neurejenim okoljem. Menimo, da ta pogled turističnemu Celju ni v ponos!



Tudi ta posnetek ni preveč reprezentativen. Kaže stanovanjsko hišo poleg lepo urejene Grofije. Mogoče bi se le dala ta fasada vsaj skromno urediti?

## Gradbena baraka pred novo mlekarno

Ob Ljubljanski cesti, pred novo mlekarno stoji še vedno nekdanja gradbena baraka, ki pa je s časom tudi že precej osivela in osirotela in ni nič v ponos in okras lepemu higienskemu obratu celjske mlekarne. Če jo je gradbeni izvajalec pozabil podreti, naj to čim prej stori, če pa je baraka last mlekarne, pa se naj mlekarne odloči za ta korak.

## Lepljenje plakatov po zidovih in drevesih

V zadnjem času se je razpasla grda razvada, da posamezniki in nekatere organizacije, kar same lepijo plakate po zidovih, plotovih in po drevesih, kar ni mestu prav nič v okras. Pri-stojni organ na občini si naj te reči ogleda in napravi red. Vsem, ki pa tega še ne vedo, pojasnjemo, da je za plakatiranje v Celju pooblaščen samo podjetje Reklama.

## Tudi na Jožefovem hribu ni vse v redu

Tudi na Jožefovem hribu mislijo nekateri, da je vsak prostor primeren za odkladije odpadkov. Prav nečedno sliko kažejo kupi odpadkov, ki ležijo ob poti in v jarku za tovarno perila. Tudi ceste in pota niso v redu. Uprava za ceste in kanalizacijo naj bi si zadevo ogledala in napravlila red. Potrebno bi bilo nastaviti stalnega ce-starja, ki bi skrbel za red in snago v naselju.

## Še vedno po starem

Če nas pot zanese po Savinjski ulici, najdemo tam še vedno ruševinam podobno malo poslopje v katerem je bila nekoč trafika. Notri stanujejo ljudje. Ker ni najosnovnejših pogojev za stanovanje in ker ta napol ruševina kvartir okolico je nujno, da si merodajni vendar že to ogledajo in ukrepejo potrebno, da jo bodo odstranili.

## Ni jim mar čistoča

V našem mestu je podjetje Javne naprave, ki skrbi za odvoz smeti iz mesta. Vendar se najdejo nekateri, ki jim snaga ni mar in mimo podjetja navažajo smeti in odpadke povsod, kjer jim prav pride. Takih kupov razne navlake je okrog mesta kar precej. Da to ne daje lepe slike, je jasno. Čistoči okrog mesta bi bilo treba posvetiti več pozornosti.

## Končno do popravila

Opatijska cerkev sv. Danijela je vsa leta po osvoboditvi kričala po popravilu. Končno je zbranih že toliko sredstev, da bodo s popravilom pričeli v teku meseca aprila.

## Turistični informacijski urad

je ustanova Olepševalnega in turističnega društva Celje, ki vam nudi vse turistične informacije v Celju, prodaja razglednice, spominke, turistične publikacije, garderobo, prodaja vstopnice za razne prireditve.

## Voznikom motornih vozil

Pred kratkim smo brali nekje tale propagandni zapis za neko mesto: »Ce voziš počasi, si lahko ogledaš naše lepo mesto. Ce voziš hitro, boš videl našo moderno bolnišnico! Ce drviš, pa bodo videli tvoji sorodniki naše zelo lepo urejeno pokopališče!«

## NEDELJSKI IZLET

Za nedeljski izlet vam predlagamo Velenje. Na voljo imamo vlak, avtobus, nekateri pa celo avtomobil. Ogle-dali si bomo novo lepo mesto, jezero ali pa novi hotel Paka.

## OBIŠČITE ZDRAVILIŠČE ROGAŠKO SLATINO, DOBRNO IN LAŠKO

Prospekte in cenike za zdravilišča Rogaska Slatina, Dobrna in Laško vam posreduje brezplačno Celjska turistična zveza Celje, poštni predal 94.

## STEKLAR, CELJE

je obrtno podjetje, ki vam nudi vse usluge steklarske stroke po najnižjih cenah. Steklarska delavnica v Ozki ulici, izdelovanje okvirjev v Gubčevi ulici.



## TKANINA-GALANTERIJA

Z VELEBLAGOVNICO  
LJUDSKI MAGAZIN  
CELJE, Stanetova ulica

vam nudi v veliki izbiri in po konkurenčnih cenah najrazličnejše tekstilno in galanterijsko blago. Posebej pa priporoča bogato izbiro blaga za letne obleke po izredno ugodnih cenah

## ELEKTRO-CELJE

Celje

dobavlja potrošnikom električno energijo po najugodnejših pogojih; projektira, gradi in montira daljnovode, krajevna omrežja in transformatorske postaje; izvršuje vsa v električno stroko spadajoča instalacijska dela.

V pisarni uporablja vsak dan na tisoče ljudi izdelke tovarne



CELJE

KI OLAJŠUJEJO IN POENOSTAVLJAJO DELO. ALI STE TUDI VI ŽE POSKUSILI AERO KARBON IN INDIGO PAPIR, MATRICE, BARVO ZA RAZMNOŽEVANJE, PISALNE TRAKOVE ITD.

UČINEK VAŠEGA DELA, KI JE V NEMALI MERI ODVIŠEN TUDI OD PRIMERNIH PISARNIŠKIH POTREBŠČIN, SE BO POVEČAL, ČE BOSTE UPORABLJALI KAKOVOSTNE IZDELKE TOVARNE

AERO CELJE